

Ruh ve Madde

Metapsizik Tetkikler ve İlimi Araştırmalar Derneği Neşir Organdır.

Cilt : 16, Sayı : 184, Mayıs 1975

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal
Genel Sekreter
Selman Gerçeksever

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Atilla Ultav
Muzaffer Suar
Berrin Gerçek
Sadiye Korateş
Güven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Halük E Sarıkaya

İdarehane ve Dernek Binası :
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmağı Sümbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokağı)

Haberleşme, Abone ve
Havalo adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 . İstanbul

Abone ücreti : Yıllık 60 TL.

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Diğil - Baskı - Kapak

T A Ő Matbaası

Cilt : Çınar Mücellithanesi

Kapak : Őuurlanmanın yeri ve çağı değil, kendisi önemlidir.

Sevgili Okuyucular

H. Arslanoğlu'nun 19 Nisan 1975'de Hilton'da vereceği konferans, elde olmayan sebepler yüzünden, 10 Mayıs 1975, saat 14.30, Hilton Roof Salonunda verilecektir. Tertip Komitesi Ruh ve Madde okurlarının anlayışla karşılayacakları bu tehirden dolayı, özür dilemektedirler. Herkese açık olan konferansa davetimizi tekrarlarız.

Ruh ve Madde Yayınları, sizler için, 1976 programında çok güzel kitaplar hazırlamaktadır. 1975 Dizisi olan dört eser basılmak üzere sıradadır. Olanaklarımız izin verdikçe sunacağız.

«Tekâmülcü Ruhçuluk ve Medyomsal Yönetimin İlkeleri» kitabını mutlaka okumak ve okutmak gerekir. Ruhçuluğun temel ilkesi Tekâmül'dür. Bu, aynı zamanda her canlı ve eşyanın özünde bulunan evrensel yasadır. Onsuz hiç bir Şey ve canlılığın varlığını sürdürmesi olanaksızdır. Faradılışa tek ve yalnız başına anlam ve amaç sağlayan evrensel yasa: Tekâmül, her an oluşmakta ve her an dağılmakta olan evrenin biricik sürecidir. Sonsuz boyutlu tekâmül yelpazesinin her merhalesine uğrar —hızlı ya da yavaş—, geçeriz. «Şimdi» buradayız. «Sonra» orada, daha ötede ve öteki açıdan bakan, öğrenen ve uygulayan olacağız. Her değişim bir gelişimi değurur. Ve bu sonsuza kadar Őuursal bir ağılım ve yayılım demektir. Evrenle bir oluncaya kadar tekâmül... Evren sonsuz, Yaradan Mutlak varlık.. Evren değişimli ebedi... Maddesiyle, ruhuyla Tekâmülden başka bir kanun yok. «Asırlardan beri ölü konuşanlar», tekâmülün ateşine dayanamazlar. Őuursal patlama yaklaşıyor.

Őelâm ve Sevgiler

E. ARIKDAL

Realite

Ergün Arıkdal

MUTLULUK - SEÇKİNLER VE PATLAMALAR

ŞU elimizle geliştirdiğimiz uygarlığın, doğrusu, bizleri mutlu ettiğini söylemek pek yerinde olmayacaktır. Mutluluk aslında isabetsiz bir kavram, izafi değer, hiç de kalıcı özelliği olmayan bir durum. Mutluluk ile, her türden haz arasında yakın ilişkiler vardır, şüphesiz. Hazzın da bir tarifi yok, herkes için geçerli olacak bir niteliği de... Kimine göre haz maddeseldir, kimine göre değildir. Hazzın dereceleri de var, sapkın olanları da... Her nasıl olursa olsun haz ve mutluluk aynı zamanda, belki de zamandaş, iki olgu olarak çıkıyor karşımıza.

İnsanın, tekvanlı anlayışlara bağlı kalmadan, yani mümkün merteye sağduyu içinde kalarak düşünürsek, mutlu olmak gibi bir serap için varlığını sürdürmesi, bunu amaç edinmesi bir aldaniş olmayacak mı? Mutlu olmak için yaşamı sürdürmeyi benimsemenin sakıncaları çoktur. İnsan, kanımca, maddeci bir mistisizmin humması içinde mutluluk denen kısa ömürlü hazları kendine ölkü edinmeğe çalışmaktadır. Rahat ve bolluk içinde yaşamak ile mutlu olmak ayrı ayrı şeylerdir. İnsan kendi akıl ve emeğinin ürünlerini kuşkusuz kendi rahatı ve güçlülüğü için kullanacaktır. Ama bu maddesel rahatın yanı sıra, içsel (zihinsel, vicdani, kalb huzuru) denen hayatın ihtiyaçlarını alet ve paranın sağlayamadığı da bir gerçek olarak ortada durmaktadır. Örneklemeye pek gerek yok, sanırım. Uygur ülkelerin insanlarını saran ve batağa doğru çeken maddesel refah bir bakıma maddeci idealizmin

fiyaskosudur, sırf maddeciliğin (sırf ruhçuluk gibi) geçerli olmadığını, çelişki olduğunu da belirlemektedir.

Oysa hem materyalizmi hem spiritüalizmi içeren SPIRİTOLOJİ'de mutluluk bir amaç değil, tekâmül süreci içinde yaşama devam eden varlığın bilgi ve şuur açılımının sebep olduğu ruh halleri'dir. Maddesel özün ruhsal öz ile aydınlanması ve iştirak halinde doğayı ve evreni biçimlendirmesi, değerlendirmesi, onları canlı ve cylemci hale getirmesi akıllı varlıklarda bilgece bir haz şeklinde belirir. Lâkin bu bilgece haz, çoğu kez, şuur dışı bir alanda etkisini gösterir. İnsan bunun farkına varmadan, gerçek dünyasında, şeylerin etkisi ve değerliliği ile ancak madde ya da madde vasıtasıyla mutlu olacağını sanmaktadır. Uygulama bunu göstermemektedir. Kurumsal alandan uygulama alınma inilince, kafadan aşağı kısımda tatmini amaç edinen kaba maddecilik, sınırlı mutluluklar vermektedir. Zaten her türlü maddesel haz doyunlaşır, aşırılaştımı da ıstıraba götürür. Bıkkınlığa, nefrete, hatta sapkınlığa sebep olur.

Spiritoloji açısından ne haz, ne mutluluk akıllı insan için amaç değildir; belki araç, belki de isabetli bilgi-uygulama'nın bir ödülüdür. Şayet bir ruhsal-maddesel ortaklığın orta dereceden bir uyarlaması olan insancıl hayatı, mutlaka, mutlulukla ödüllemek istiyorsak, ona bilgi sevgi ve hoşgöründen yoğrulmuş, devşirilmiş bir mutluluk verebiliriz. Bu ne olabilir? Bu bir uyanış ve bir kavrayıştır: Evrensel birliği,

âhengi ve bilgeliği bir gözde, bir sezgide, bir akılda toplamaktır. Bu ne bir ham-hayal, ne bir felsefe, ne de kişisel arzudur. Realite bu yönde gitmektedir, gözlem ve raporları bunu saptamaktadır.

Hayatı anlamak, bilmek ve uygulamak ve sonra onu aşabilmek: bu tekâmül etmektir... İşte asıl mutluluk —eğer şart ise— tekâmülü görmek ve kendinde bu süreci yaşamaktır. Bu süreç içinde geçilen her merhale, her dönem ve atılan her adım, her başarı ve başarısızlık her güçlük ve ıstırap mutluluktur.

Çağımızın ıstırap kaynağı bir üst gerçek alanına tırmamak sancuları çekmekte olan insanın kendisidir. İnsan ıstırapta, sadece insan bilgisizliğinin, uyur-geteriliğinin, aldandığını ıstırapını dışarı-yağdırarak öteki insanları sorumlu tutmakta, sırf bunun gerçekliğini kanıtlamak için sistemler kurmaktadır.

İnsan, insanın kurdudur, demişler. Hayat, derin ben; insan insanın nürüdür, kurtuluğudur... İnsanlar insanları aydınlatacak, geliştirecek, insanlar insanları üstünleştirecektir. İnsan bir sonuç, bir göksel ziraatin nefis meyvesidir. Ziraati yapan da, mahsul de görünmeyen bağlarla birbirine bağlı. Kim ekicek, kim biçicek?.. Bir düzeyde eken de biçen de aynı değil mi? İnsan insanın nürüdür, bundan dolayı.

BAŞKA SİSTEMDE OLANLAR

Çoğu kez, bir takım insanların varlık halleri sanki görünmeyen bir tesir çemberiyle sarıymış gibi, tabiatın bir çok etkilerine karşı dayanıklı, vurdum daymaz, bunların dışındaymışçasına, dikkatimize çarpmaktadır. Oysa hepimiz aynı fizik evrende yaşıyoruz, duygularımıza çarpanlar aynı, aynı bedeni kullanıyoruz. Benim ıstırapımın bana verdiğini, onun ıstırapını ona vermiyor. Aynı yolda gidiyoruz ama evrenimiz değişik sanki. Aynı filmler seyrediyoruz, ama boyutlarımız başka. Aynı sistemlerin (ayrı-tesir kürelerinin) insanları gibiyiz, fakat mekânımız ortaklaşa.

Bu kişilerin etkilenme ve etkileme alanları ile ötekiler arasında bir fark var. Eskiler bu kişileri tanımışlar da, onun için

mi «seçkin» deyimini kullanmışlar, bilemiyorum. Gizli çalışma ve toplulukların temelinde, çeşitli gizli gelenek ve çalışmaların kökeninde, bu türden rüçhanı kişilerin derin etkileri var gibidir.

Bu tür insanlar, görünmeyen bir tesir ağının birer üyesi gibi hareket ederler. Birbirlerini tanımazlar bile, dolaylı olarak etkileşirler. Özel himayeleri vardır, sanki. Bir tabiat olayının bizi etkilemesi biçiminde onlar etkilenmezler. Oysa aynı mekânda, aynı fizik çevrede yaşarız. Biz çarpışsak arabamız, hurda haline gelir; onlar için bir kaç darbelene ile geçer bu olay. Bizi ıstırapta sokan olayları onlar seyrederek, ya da pek az etkilenirler.

Spiritoloji bakımından bu ayrı kuşak insanları, tekâmüllerinin belirli bir düzeyinde, gözlem yoluyla bilgi almakta ve sentezler yapmaktadır. Uygulamanın kaba gerçekliği onlar için anlamını değiştirmiş. Sırf gözlem ile «vaktiyle uygulamalı olarak elde ettikleri» bilgilerinin sentezi, tahkikatı ile uğraşmaktadırlar. Bir bakıma onların el yanmasına, bazı olayları yaşamasına gerek yoktur. Bizzat yaşamadan, fakat olayı yaşayan ötekilerde gözlemekle, vaktiyle yaşamış deneyinin, ürünlerini alırlar bunlar. Tekrarlı, acılı şartlandırmalarla yüklü hayatın verdiği bilgileri ayrı bir sistem içinde kalarak, onlardan pek az etkilenerek alırlar. Bu onların haklarıdır. Bunların sayıları giderek artacağına benzenmektedir. Bu insanlar Üstün-İnsan'a bir geçişi ifade etmektedirler.

PATLAMALAR

Sayın Ali İrtem, yurdumuzun dışında daha ünlü bir sibernetik kuramcısıdır. Çalışmaları uluslararası bir değerdedir, devamlı olarak yabancı dillerde yayınlanan sibernetikle ilgili teklifleri, görüşleri vardır. Sibernetiğin yanısıra matematikçidir aynı zamanda, kısaca her iki konuda da söz sahibidir, üstelik ileri bilim araştırmaları var. Bu kadar söz neden? Diyebilirsiniz. Bir sohbet sırasında şunları söyledi: «Bütün bilimler, bir patlama içinde, ya da hazırlığında. Fizik, astronomi ve matema- (Devamı sayfa 37'de)

Şuur, İdrak, İrade Ve Sorumluluk Duygusu

- **Yaratılmışlığımı benliğimde duyanın, ne kendine ve ne de başkalarına karşı sorumluluklarını ihmal etmesi düşünülemez.** ●

ŞUUE (Bilinç) :

Hislerin gelişmesinin bir sonucu olarak da aklın ortaya çıktığı görülür. Oyleyse bu süreç üzerindeki akıl da nedir, diyebilirmemiz doğaldır.

Akıl, biliyoruz ki, düşünme yeteneğidir. Vibrasyonel açıdan alırsak akılı da, ileri derecede ilgilenebilme ve algıyabilme; yüksek derecedeki titreşimleri farkedebilme, yargılayabilme de diyebiliriz buna...

Düşünmek, bizdeki eskilerle yenileri kıyaslamaktan doğar. Evrimde duraklama diye de bir şey mevcut bulunmadığına göre, insanlık kademesine varabilmiş varlığın monotonluktan sıkılıp yeni şeyler peşinde koşmak zorunluğunu duyması da doğaldır. Bunun içindir ki, ıstırapları, acıları, şaşkınlık ve bunalımları ve de sapıklıkları eksik değildir... Ve maddesel bilgileri paralelinde yürüten ruhsal bilgilerden yoksun insan, değişken mutluluk duygusundan habersizliği, bu konudaki idraksizliği sebebiyle bilincin ne olduğunu da bilemez. Aklını, çıkarıcılık peşinde en iyi biçimde kullanabilmeyle ise, bilinçlilik sanır. Halbuki ruhsal bilgi yeteksizliği içerisinde, evrim kuralınca yeni bilgiler edinmesi zorunluğu, kafasında yeterli yeni malzemeler

oluşturmaz. Dolayısıyla bilinçli düşünme yeteneğini de bir türü kazanamaz. Çünkü dünyada bulunuş nedenini bilmekten yoksundur...

Demek ki, ruhsal seviyede düşünebilme için, zihnimizde yeterli ruhsal bilgilerin de bulunması gerek. Fakat, her şeyden önce aklın gelişmesi gerek. Yani, gelişmiş hislerin akla dönüşmesi şarttır...

Bu dönüşme, bu gelişme nasıl olur?

Evrim sürecinde otomatizmadan sıyrılmaya yöneltilmiş, bilinçlenmeğe aday varlıkların, kendisinden başkalarını da farkedebilmeğe (içgüdüsellikten çok ileri olarak) başlamasıyla aklın belirlenmeğe yüz tuttuğu görülür. Akıl, kıyas işleminin belirlik göstermesiyle ortaya çıkmış bulunuyor. Hisler, yani algılanan şeyler o kadar çoğalmış bir seviyeye ulaşmıştır ki, kıyas için yeterlilik belirterek, akıl ismini alır. Etki-tepki kuralı, evrendeki varlıklar içindir. Çevresinden etkilenen varlık, buna bir tepkiyle, içgüdüsel de olsa, cevap verir, aktif veya passif davranışlar içindedir. Etki-tepki (aksiyon-reaksiyon) birikimleri, giderek bireyin, gelişmiş hislerinden biri olan aklını oluşturmuş olur. Aklın daha olgun, daha belirgin ilerliğinde «zekâ» vardır. Bu ileri akıl, yani zekâ,

üstün kıyaslama yeteneğinin ta kendisidir. Reenkarnasyonları (tekrar bedenlenmeleri) boyunca elde etmiş bulunduğu sayısız bilgileriyle varlık, böyle bir yetenek sahibidir artık... Aklı keskinleştiren, ferdin (bireyin), analiz (ayırma) ve sentez (birleştirme) yeteneğindeki ustalığıdır. Ve bütün yaşantıları (ruhsal ve bedensel tüm yaşamları) süresince edindiği bilgilerdir buna neden...

İşte bu zekice davranışların yüksek periyotlarında, ferdin, ruhsal ve maddesel bilgileri öylesine bir aydınlık, öylesine bir yankılanma doğurur ki ruhunda, şuurluluk (bilinçlilik) belirtileriyle kişi, geleceğe doğru uzanır: Zaman zaman geleceğin perdesi kalkar bakarkör gözlerinden...

Her ne kadar bu bilinçlenmenin yüzdesi, deha sahibi dediklerimiz için %5 gibi küçük bir sayıysa da, küçümsenemez: Yeryüzü realitesinin gereği bu kadardır. Normal zekâhlar için de bu yüzde, bu düşük yüzdenin de çok altında seyrediyor...

Demek ki, bilinçlilik, gelecek hakkında algılamalarda bulunabilmektedir. Ruhsal kişinin ruhundaki birikimler, nihayet, üstün çabalarıyla ona, bilgileri istikametinde şuurluluk belirtileri kazandırmıştır...

Özet olarak diyebiliriz ki, geleceğe ilişkin kesin yargılarımız oranında bilinçliyiz yahut hiç değiliz...

İdrak ve İrade :

Aklımızın kavrayabilme gücüne idrak, uygulayabilme kudretine de irade diyebiliriz. İdrak, bilince hak kazandırır; irade, liyakat...

Aklın kavrama gücünü artıran, bizdeki yeterli bilgilerdir. Ve bu bilgiler seviyesindeki bir güçle, düşük veya yüksek kademelerden idrakler elde ederiz. Demek ki, yüksek seviyelerden yüksek idrakler kazanabilmenin şartı da yine yeterli bilgi oluyor...

İrade; isteme, arzulama duygusu olarak öyle bir uygulama gücü oluşturur ki bizde, uygulamada sürekliliği ve üstün başarılar bizim olur.

Bu iki kavramı, başka bir anlatımla söylemeye çalışırsak, şöyle dememiz de

mümkündür: Kıyaslayabildiğimiz bilgileriyle ulaşabildiğimiz yüksek algılamaların tarafımızdan uygulama sonuçlarının bize kazandırdığı iki yetenekten biri idrakse, diğeri iradedir. Biri diğerini celb ederken, diğeri de birini çekip getirir... Hakkın bir üstün hakkı kazandırabilmesi, likatsizce bir çaba veya bekleyle hiç olamaz... Liyakat bir üstün hakka götürürken bizi, bir üstün hak da bir üstün liyakat göstermemizi, daha üstün bir hak için zorunlu kılar... İdrak ve irade de, hak ve liyakat gibidir: İdrak, irade ister; irade yeni bir idrak...

Sorumluluk Duygusu :

Bilinçlenmenin altında (içinde, kendinde), gelecek ve dolayısıyla, bu gelecekle ilgili sorumluluklar yatar. Sorumluluk, şimdide (halde) başlar; istikbale (geleceğe) doğru uzanır...

Diğer yan sorumluluklarımız bir yana; asıl ruhsal sorumluluklarımız nelerdir? Asıl sorumluluğumuz ne olmalıdır?

Ne diyor Hz. İsa : «Düşüncelerinizden dahi sorumlusunuz...»

Dedik ki, otomatizmadan çıkmaya başlayış, ferdin düşünme yeteneğini elde edebilmesiyle belirlilik gösterir... Ve gelişir böylece...

Öyleyse insan, düşünebildiği ve dahi düşüncelerinin adamı olabildiği oranda bir evrim hızı kazanır...

Bilhassa bu son anlatım üzerinde duralım :

Her gün, her an düşünüyoruz... Ama neyi, kimi, nasıl, niçin?... Ve bu düşüncüklerimizden yüzde kaçını uygulayabiliriz?!

Bir yıllık ömrümüz içinde düşündüklerimizle; bu düşüncüklerimizden uygulayabildiklerimizden bir günlük bir ortalama almak istersek, görürüz ki, pek çok düşük bir yüzdeyle düşüncelerimizin adamı ancak! Hattâ düşüncelerimizin adamı bile değiliz belki de!... Hele bu ortalama değerlendirmeyi ruhsal açıdan yaparsak, ruhsal yöndeki düşünüş daha da hızlı olur!...

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

İnsan, bilebildiği kadar sorumludur. Ve insanı; yüzlerce, binlerce kere bedenlenmiş, dünyaya tekrar tekrar gelip gitmiş bir ileri varlık olarak düşünürsek; sorumluluktan kaçabilecek tek insan gösteremeyiz. Ancak her bedenlenişin bireye özge koşulları vardır... İşte bu gartlanma içindeki ferdin sorumluluğu esastır bizce.

Bu hayatında yöneldiği bilgiler (eğitim, öğretim koşullarının sağladığı bilgiler), her ferde, kendini yetiştirme istikametinde bir güç, ya verir veya hiç vermez.. Bu halden, hepimiz, hepimiz için, derece derece sorumluyuz: «Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu?...» Kur'an hükmü, bir başka açıdan hepimizi hepimizden sorumlu kılan bir gerçektir.

Ruhsal telâfilerimizin bu hayatımızda ki başarılı tatbikatı ve başarılı sonuçları kadar zorlanır, denenir ve sınanırız koşullarımız oranında...

Halk arasında bir söz vardır: «Tanrı, sevdiği kullarına ıstırap, acı çektirmiş..» diye!...

Bu sözde, yüksek bir sezgi vardır:

Bakarsınız, bir adamın yakasını, bir felâket bırakır, diğeri yakalar!... Ve böylece sıralanır gider de bir süre!...

Her felâket; bir sorumluluk, bir yük yüklemidir ferde... Görülür ki, kişi, kalırdırabiliyor bu yükü, feryadına bakılmaz, daha ağırı yüklenir!...

Aslında feryat, ruhsal bir feryat değildir: Bedenseldir. Çünkü ruhsal feryat başlayınca yüklemeye durdurulur...

Bizde ne varsa, neler verilmiş ve neler verilebiliyorsa, bunların tümünden, tümü nispetinde sorumluyuz elbet...

Acısıyla tatlısıyla bütün verilenlerin hepsi de bizlere, ayrı ayrı, değişik değişik yükler ve sorumluluklar yükler...

Parası olan paraları kadar; makamı olan makamı kadar; bilgisi olan bilgileri kadar kendinden ve çevresinden sorumludur...

Para, dünya nimetlerinin aracıdır (Gayesi değil...). Fakat, parası çok olanın parasını daha çok yapmaktan başka bir

amacı var mıdır?! Bunun için Hz. İsa : «Devenin iğne deliğinden geçmesi mümkündür ama, zenginin değil...» demiş!...

Şüphesiz ki, Tanrı indinde (yanında), zengin, yoksul ayırımı yoktur. Tanrı her kulumu sever; hiç bir ayırımı da yapmaz. Ayırımı, ferdin kendi tutum ve düşünceleri, yine kendine doğurtturur (Enkarnasyon kurallarını düşünürsek, hangi koşullarla bedenlendiğimiz ortadadır...).

Istırapta birinci olmak, evrimde sonuncu olmak anlamına gelmez. Yine zenginlikte, makamda birinci olmak da, evrimde sonuncu olmak anlamına gelmez. Her ne kadar Hz. İsa bunun için de: «Bu dünyanın birincileri, öbür dünyanın sonuncularıdır; bu dünyanın sonuncuları, öbür dünyanın birincileridir.» diyorsa da... Çünkü hiç bir eylemin insan aklıyla kesinlik kazanması mümkün değildir. Nitekim bir başka konuşmasında: «Kimseyi hükümlendirmeyiniz ki, aynı hükümlenmiş bulunmayasınız.» derken Hz. İsa, ruhsal evrimin kavranılmasının ve değerlendirilmesinin zorluluğunu da belirtmiştir.

Hz. Muhammed de: «Kırk yıl günâh kaç, bir gün tövbe kâr..» sözüyle, tekâmülün bir başka yönüne değinmiştir: Gerçekten de o fert, öyle bir pişmanlık duygusuna kapılır ki, bu duygu onu çeker alır düş. tülğü bataktan, çıkarır yukarılara!... Bu tövbe, geçerli bir tövbedir elbet (İdrakine varılabilmiş, tutulan bir tövbe: Zorla değil; doğallaşmış olarkten...).

Sorumluluk duygusu, yüklenenlerin ağırlığını ruhunda duyabilenlerde belirir. Bu, çok yüksek bir duygudur. Bu duygunun gerisinde ihatalı (kapsamlı) bilgiler, ihatalı idrakler, ihatalı iradeler, ihatalı davranışlar vardır...

Sorumluluk duygusu, bilgili iyi niyetle belirir; bilinçli uygulamalarla ürünlendir...

Sorumluluk duygusu, aklı aşan, akılla birlikte vicdana ulaşan bir duygudur. Bu duyguda, insanın kendisi değil; bütün insanlık... Ve giderek, bütün yaratılanlar yer alır!...

Ufo Aktüalite

Selman Gerçeksever

Ayda Canlılar Gördüler

RUH ve MADDE'nin «Ufo Aktüalite Kögesi» nde bugüne kadar daha çok konunun tarihçesi üzerinde durmak suretiyle, Uçandıreler konusunun tarihteki, hattâ tarih öncesi temellerini işaret etmeye çalıştık. Bundan sonraki sayılarımızda zaman zaman tarihe dönmekle beraber daha çok zamanımız olaylarını sizlere nakletmeye çalışacağız.

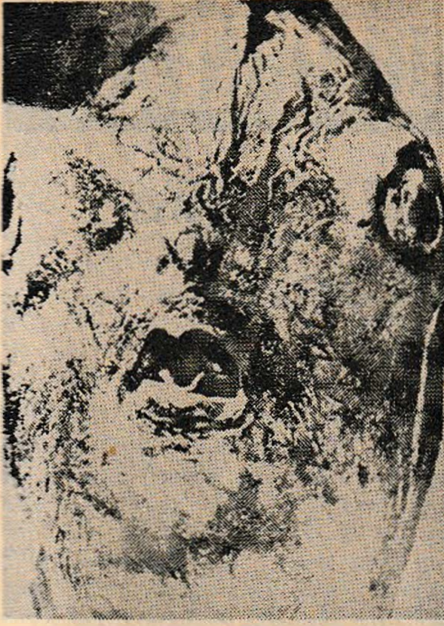
GÖZLEMLER

Örneğin, 1964 tazında Renger-7 isimli yapma uydu ayın 4320 adet fotoğrafını çekmişti. Bunlardan bazıları daha önceden hiç görülmemiş manzaraların resimleriydi. Renger-8 isimli uydu ise aydan dünyaya 7.000 resim göndermişti. Bu resimlerde, Harvard Üniversitesi'nin yayın organı olan «Sky and Telescope» isimli dergide söz konusu edilen AY KUBBELERİ açık olarak görünüyordu. Adı geçen dergide rapor olarak belirtildiğine göre, bu kubbelerden ayın üzerinde 200 kadar vardı. Aynı kubbeler 1930 larda Fransız astronomları tarafından gözlenmiş ve rapor edilmişlerdi. Bunların dünyadan teleskopla görülebilmeleri için, ilim adamlarının belirttiklerine göre, 750 feet (yaklaşık 250 metre) çapında olmaları gerekmektedir. İşin enteresan tarafı, bu kubbeler bir yerden bir yere hareket eder görülmektedirler.

Konuhu örtbas etmek isteyen Amerikan Savunma Bakanlığı yetkilileri bunların büyük volkanlar olduklarını söylemişlerdi o zamanlar. Eğer aydaki volkanlar bu şekilde oradan oraya yer değiştirebiliyorlarsa, bunlar herhalde dünyadakilerden çok farklı olsa gerek... Diğer bir kısım ilim adamları da, bu kubbelerin, diğer gezegenlerde yaşayan insanların ayda kurdukları üstlerden başka birşey olmayacağını daha o zamanlar söylemişlerdi. Aynı çevreler, bu gözlemlere dayanarak, komşumuz ay'ın şimdiye kadar bize öğretildiği (ve hâlâ da okullarda öğretildiği) gibi, tamamen atmosfersiz ve hayatsız olmadığını tahmin etmişlerdi.

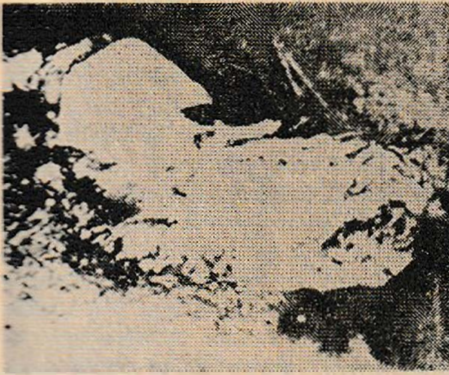
1963'te Harvard Üniversitesi yayın organı «Sky and Telescope» ay üzerinde bazı kırmızı ışık topluluklarının oradan oraya hareket ettiklerini rapor etmişti. Bu ışıklar 29. Ekimden 27. Kasıma kadar ay üzerinde çeşitli alanlara doğru kayıyorlardı. Hava Kuvvetlerinin açıklamasına göre, bunlar sadece volkanlardı. Fakat hemen akla bir soru geliyor: Bunlar nasıl volkanlardır ki, buldukları yerlerden kalkarak kilometrelerce uzaklara gidebilmektedirler?

Apaçık ortada olduğu halde hâlâ izahtan yapılmamış olan diğer bir husus da: Alomogordo astronomlarından Robert E. Curtis tarafından tesbit edilmiş bulunan ve Harvard Üniversitesi tarafından basına açıklanmış olan ay üzerindeki büyük bir haç biçimli yapıdır.

**UFO'dan ölü olarak ele geçen
Uzay Yaratığının başı.**

Dış uzayda gerek Amerikalıların gerekse Rusların uzay araçlarının uçandırlar tarafından takib edildiklerini bildiklerini bilmekteyiz. Onların ne olduklarını ve nereden geldiklerini birçoklarımız bilmiyoruz ama, gerek Amerika, gerekse Rusya'nın bu konuyu daha önce anlamak üzere 20 milyon dolar gibi büyük masraflarla yarıştıklarını herkes bilmektedir. (1)

**Uzay Yaratığının Georgia'da bulunan
yanık artıkları**

Yakın komşumuz Ay'la ilgili olmak üzere ilginç bir haberi de Kanada'nın Minuit gazetesi şu şekilde yayınlamıştı (2) :

«Amerikan Astronotları Ay'da canlılar gördüler. Armstrong, 20. Temmuzda saat 15.56'da uydumuza ayak bastığında göz kamaştırıcı bir ışık gördü. Bu ışık, dünyadan izlenen televizyon kameraları görüş sahası içindeydi. Houston Uzay Merkezi görüntüyü derhal kesti. Mikroionlardan şu ses duyuldu: «Galiba ah...» ve ses bağlantısı da kesildi. Minuit Gazetesi'nin yazdığına göre Armstrong ayda yumurta şeklinde bir araç görüldü. Bu araçtan insana benzer varlıklar çıkmışlar, üzerlerinde pırlıdayan elbiseler varmış. Houston Uzay Merkezi'yle kurulan gizli bir kanaldan bağlantı sağlanarak basına sansür edilen görüntüler çekildi.

UZAY YARATIĞI :

«Bir UFO düştü ve bir uzay yaratığının cesedi bulundu.» Evet, 5 Ağustos 1969 Kanada Minuit Gazetesi'nin başlıkları böyle idi. Olay şöyle cereyan etmişti: Yabancı bir gezegene ait bir uzaylı yaratığın vücudu Wassili Dubischew adında 43 yaşında bir çiftçi tarafından Georgia'da bulundu. Polis soruşturmasında Wassili D. nin anlattıkları şöyledir.

«Sabah saat 6 da, traktörümle tarlada giderken, kulak tırmalayıcı bir ses duydum. Başımı kaldırıp dikkatlice baktığımda, 200 metre yüksekte hareketsiz bir cisim gördüm. Aracın (UFO) alt kısmından yeşil, mavi, kırmızı ışıklar çıkıyordu. Bir müddet öylece hareketsiz kaldıktan sonra, âniden süratle uzaklaştı. Birkaç saniye sonra korkunç patlamayı duydum. İki mil kadar uzakta rengârenk bir duman sütunu yükseliyordu. Karların arasında erimiş bir bölge vardı. Ve uzay aracı sanki milyonlarda parçacığa ayrılmıştı. Biraz ötede garip birşey hareketsiz yatıyordu. Resimde de görüldüğü gibi, vücut yapısı az da olsa bir insanı andırıyordu. Kolları ve bacakları vardı. Bir kafa, iki göz, iki kulak, bir ağız ve mavi damarlar.

(Devamı sayfa 19'da)

Teklif Ettiğiniz Bütün Şartlara Uyuyorum...

Dr. BEDRİ RUHSELMAN

Medyomluğun çok çeşitli tezahürleri vardır. Klâsik mânâda, bunları başlıca iki kısma ayırmak mümkündür. Birinci kısım-dakilere hadsi (intuitif) medyomluk derler. Zekâ, düşünce ve duyguya müteallik mânalar hep bu yoldan gelir. Burada medyomluğun en âsil ve yüksek tezahürlerini görürüz. Yüksek, ruhani tebligat, ruhlarla çeşitli muvasalalar bunlar arasındadır.

Eunların yanında ikinci kısımdakiler, yani fizik medyomluk tezahüratı vardır. Burada doğrudan doğruya muvasala, tebiğ ve konuşma gibi düşünce ve hisleri ifade eden tezahürler yoktur. Buna mukabil, fizik medyomlukta bir takım maddî tezahürler, insanı şaşırtan ve gayri tabii görünen hareketler, havada husule gelen ziyalar, sesler, fantomlar ön plânda yer tutar.

Her iki gruptaki medyomluğa dair müşahedeler ciltler dolusu kitaplardan taşacak kadar boldur. İşte aşağıda nakledeceğimiz müşahede, hem birinci, hem de ikinci medyomluk hâdiselerinin güzel bir nümunesini teşkil eder.

Bu müşahede, yüksek elektrik mühendisi profesör Van der Naillen tarafından tesbit edilmiştir. Profesör müşahedesini şöyle anlatıyor:

San Fransisko'da tanınmış Mr. Owen' in eşi madam Mattie Owen, bir gün enstitümde beni ziyarete gelerek şunları söylemişti : «Profesör, kocamın ölümünden sonra en iyi medyomları ziyaret ettim. Bu suretle onun, dünyada iken yeni spiritüalizmaya ait göstermiş olduğu fedakârca çalışmalarıyla mütenasip öbür âlemde bir

mükâfata nail olup olmadığını öğrenmek istiyordum. Biliyorsunuz ki, kocam, bütün San Fransisko'luların birinci derecede itibar ettikleri Golden Gate gazetesinin müessisi idi. Bu uğurda bütün hayatım, servetini feda etmiş, beni fakir bırakarak dünyadan göçüp gitmişti. Fakat iki sene-denberi medyomlarla yaptığım bütün araştırmalara rağmen bu âsil ruhun erada mesut olup olmadığını, beni himaye edip etmediğini bir türlü öğrenemedim. Bu netice, spiritizma hakkında bende bir takım karanlık düşümelere doğmasına sebep oldu. Halbuki ben yapılan fedakârlığa karşılık ruhlar âleminden bir mükâfat beklemek hakkını kendimde görüyordum.

Bununla beraber size söyleyeyim ki, son sekiz gündenbergi bu mükâfata nail olmuş bulunuyorum. Bu hâl, bütün şüphelerimi sülûpürüp götürdü. Bugün artık katiyen biliyorum ki, sevgili James'im yaşamakta ve mes'ut bir halde bulunmaktadır. Ben artık onunla konuşabiliyorum. Siz de buna inanmak istiyorsanız geliniz, görünüz. Medyom Madam Smith günün hangi saatinde olursa olsun emrinize âmadedir.»

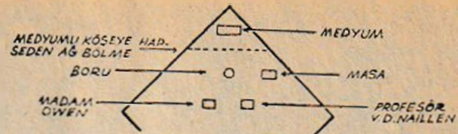
Bu teklif bana pek cazip görünmediği için o andaki meşguliyetlerimden, Avrupa seyahatine çıkacağımdan v.s. bahsederek bu daveti atlatmağa çalıştım. Fakat o kadar ısrar etti ki, kendisini kıramadım ve ertesi günü öğleden sonra saat 3'te Madam Owen'a randevu verdim. Dediğim gibi bu daveti zevkle, hevesle kabul etmiş değilim.

Gerçi gizli ilimler sahasındaki kırk

senelik araştırmaların sırasında hayrete Şayan denecek kadar bir sũrũ materyalizasyon (1) hâdisesi gŕrdũm. Bunlar belki de nakiki idiler. Ama bu hâdiseler daima kalabalık bir kũtlenin mevcut bulunduğu celselerde vaki olduğu için onları kontrol etmek hakkını kendimde gŕrmemiŐ ve mũrakabe etmemiŐtim. Halbuki bu Şartları ilmi araştırma yoluna ayları dũŐmekte idi. Binaenaleyh, bŕyic gizli kuvvetler tarafından maddeler ũzerine yapılan tesirlerin sahhatine emniyetle inanamıyordum. Bu yũzden, Madam Owen ile bŕyic bir celse saati tâyin ettim ki, o anda celsede Madam Owen, medyum ve benden başka kimse bulunmıyacaktı ve medyumun bũtũn hareketleri yalnız benim kontrolũn altında olacaktı. İŞte medyum bu Şartları kabul ettiği için randevuya gitmek kararını verdim.

Medyum Madam Smith, mũtevazı bir kadındı. Bũtũn hareketleri ve konuŐmalarını bende, kendisinin samimi olduğu itibarını uyandırıyordu. Ben Madam Smith'in ne crijinini, ne mazisini biliyordum. Bunun bence hiçbir ehemmiyeti yoktu. Zira ben bir aktũyalite arıyordum, bir tarih hikâyesi değil.

Celse odası murabba (kare) Şeklinde idi. Murabbanın bir dılı (kenarı) 7 metre kadardı. Kapı kapandı. Biz içerde ũ kişi kalmıŐtik. Her tarafı muayene etmeğe başladım. Kapı ve pencere iyice kapanmıŐtı. Aynı zamanda kapı ve pencereye içerden birer perde gerilmif ve perdeler iyice ivilenerek dıŐardan içeri girilemez bir vaziyet meydana getirilmifti. Bu suretle bir insan değil, hattâ bir sinek bile içeriye giremezdi. Celseye baŐlamadan evvel, Madam Smith bana Şunları sŕylemiŐti: «Teklif ettiğiniz bũtũn Şartlara boyun eğiyorum. İŞte iviler... Bŕyũk, kũũk hepsi var... İŞte her çeŐitten ipler... Eğer isterseniz elik tel de var.. İŞte burada... Şu anda sizin mahpusunuzum. Nasıl isterseniz ŕyle yapınız.»

Medyumun tecrŕbeye tâbi tutulduğu odanın Őemasi.

Bir medyum için bundan daha namusluca bir hareket olamazdı Odanın ortasına bir iskemle koydum. Medyum bu iskemleye oturmasını sŕyledim. Oturdum. Elbisesinin eteğini kũũk çivilerle bũtũn çevresi boyunca dũŐemeye mihladım. Ellerini ve ayaklarını sımsıkı bağladım. İpin serbest kalan uçlarını ayrıca medyumun boynuna, kollarına ve bũtũn vũcuduna sardım.

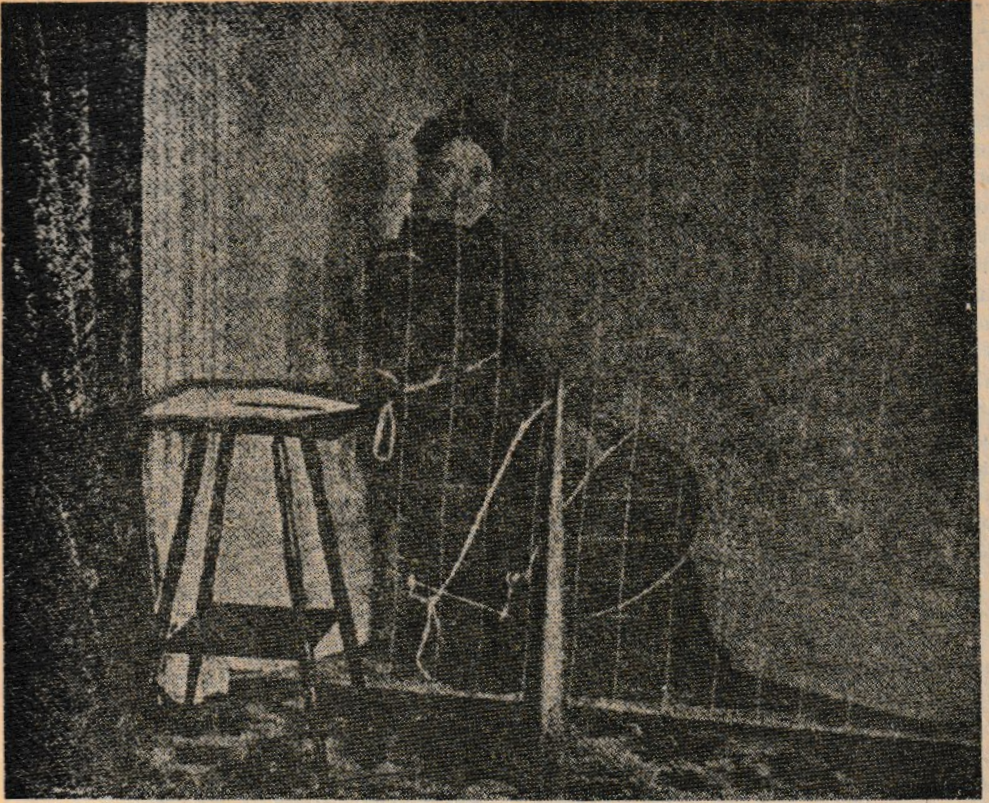
Nihayet ipin uçlarını birbirinden uzak olarak dŕŐemeye mihladım. ŕyle ki, zavalılı kadın bu haliyle bir milimetrelilik hareket bile yapamazdı. Bu hazırlığı mũteakip bir gramofon borusunu dŕŐeme ũzerine, benim oturacağım yerle medyumun oturduğu yer arasına, medyumdan takriben bir metre uzakta olmak ũzere koydum. Madam Owen u da sol tarafımdaki bir iskemleye oturttum. Bŕylece celseye baŐladık. Aradan 20 dakika geçti. Evvelâ boru yerde kendi kendine yuvarlanmağa başladı. Bu sırada medyum: «Geldiniz mi dostlarım?» diye sordu. Tastik makamında borudan ũ kuvvetli eki darbesi iŐitildi ve boru yerden havaya kalktı. Elimin hizasına kadar yaklaŐtı. Açık duran avucuma temas etti. Sonra yere yuvarlandı. Gene yuvarlanarak ayaklarıma kadar geldi ve ayaklarımı okŐamaya başladı. Vũcudunun hangi kısmını istersem craya gelip temas ediyordu. Bu hareketlerden sonra, borudan çıkan kapanık bir insan sesi ile Madam Owen'un kocasının Madam Owen'a hitap ettiğini iŐittik. Artık karı koca, hayatta olduğu gibi samimi ve ailevi bir hava içinde konuşmağa baŐlamıŐtı.

Bu tecrŕbe bittikten sonra medyumdan ikinci bir tecrŕbeyi rica ettim. Bu defa medyum (fotoğrafta gŕrũldŕđđ gibi) daha sıkı bir kontrola tâbi tuttum.

Medyum u odanın bir kŕŐesine oturtuktan sonra evvelki tecrŕbede olduğu gibi onu sımsıkı iskemlesine bağladım ve ke-

● Lũtfen Sayfayı eviriniz.

(1) Materyalizasyon, spiritizma celselerinde «ruhların gŕrũnmesine» verilen klâsik bir isimdir.

Yazıda adı geçen medyum, odanın bir köşesine tecrit edilerek bu şekilde sıkı sıkıya bağlanmış etekleri de yere çivilenmişti.

narları tavandan döşemeye kadar uzanan ve iki duvara tesbit edilen bir kafesle oru köşeye hapsettim. Bundan başka Madam Owen'u da tıpkı birinci tecrübeye medyum yaptığım gibi sınıksız bağlayarak sol tarafındaki iskemleye oturttum ve iskemlesine bağlarla tesbit ettim. Kafesin dış tarafına, gene bir boru ile yanına bir masa ve masanın üzerine de bir kalemle kağıt koydum. Zira medyum: «Bazan kendi kendisine yazıların da yazılabileceğini» söylemişti. Aşağıdaki şema odanın celse esnasındaki durumunu göstermek için yapılmıştır.

Tertibat böylece tamamlandıktan sonra yerime oturdum ve beklemeğe başladım. Evvelâ gene boru yerde kendi kendine yuvarlanmağa başladı. Sonra hava

landı ve elimin üzerine gelip kondu. Arzum üzerine omuzumun hizasına kadar kalkarak omuzuma üç defa vurdu. Bu defa burudan ses çıkacağı yerde masanın kendi kendine ayakları harekete geçerek yere bir takım darbeler vurmağa başladı. Demek ki bu defa gelen varlık boru vasıtasıyla değil, masanın ayaklarını yere vurek alfabe yolu ile konuşmak istiyordu. Bu suretle konuşmağa başladım. Meçhul varlık bana Avrupaya gideceğimi, fakat Napoliye uğramıyacağımı, ancak şimal memleketlerini ziyaret edeceğimi ve bunun da daha hayırlı olacağını söyledi. Bu kehanet beni hiç de tatmin etmemişti. Zira ben bu seyahatimi bilhassa Napoliye gitmek üzerine tertip etmiş ve hâlâ seyahat biletimi bile bu programa uygun ola-

rak almıştım. Burada varlığın aldanmak'a olduğunu söyledim ve cebimde duran Napoli biletini çıkarıp gösterdim. Varlık keymeti olmayacağını söyledi. Netice hakikaten onun dediği gibi çıkmıştı Şöyle ki, ertesi günü Avrupa seferine çıktık. New York'a geldiğimiz zaman 8 günlük rötara

(geçilmeye) maruz kalmıştık. Zira vapurda mühim bir arıza olmuştu. Bu durumda seyahate devam etmek mümkün olmayacaktı. Acente seyahat bedellerimizi iade etti. Ben de bazı mücbir sebepler dolayısıyla seyahatimin istikametini değiştirmek ve yolumu şimal memlekelerine doğru çevirmek çorunda kaldım. (20. Asır Dergisi)

RUH ve MADDE Yayınları

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAPLAR :

TEKAMÜLCÜ RUHÇULUK VE MEDYOMSAI YÖNTEMİN

İLKELERİ	10.— TL.
SOVYET RUSYA'DA RUHSAL ARAŞTIRMALAR	20.— TL.
KENDİ KENDİNE TELKİN VE İPNOZ	10.— TL.
ŞUUR PROJeksiYONU : M. Kiraz	10.— TL.
ZİHİNSEL TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ	10.— TL.
ALLAH (B. Ruhselman: Özet)	5.— TL.
METAPSiŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal	10.— TL.
METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
HÜCRE BİLİMİ: M. Bilge	13.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	10.— TL.
RUHLAR KOnuşUYOR : Afif Yesari	10.— TL.
RUH VE MADDE ÇİTLERİ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11;	
12, 13, 14	50.— TL.
15	60.— TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME VE	
HİND'DE İPNOTİZMA (2 Kitap bir arada)	10.— TL.
POSTACI : Teoman Uçgun. Spiritüel Hikâye	5.— TL.
YÜZ YIL BOYUNCA RUH FOTOĞRAFÇILIĞI.	10.— TL.
30 DERSTE RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME :	
(L. Rampa)	10.— TL.
MİSTİK TENEFFÜS, KONSANTRASYON	
SHANKYA — YOGA VE MEDİTASYON TEKNİKLERİ	15.— TL.
ÖLÜMDEN SONRA YENİDEN DOĞUŞ :	20. TL.
DOĞMAMIŞ İNSANLA KOnuşMALAR : S. PINAR	20.— TL.
YASAYAN İNSANLA KOnuşMALAR : S. PINAR	20.— TL.
İNSANLIĞIN SORUNLARI : S. PINAR	20.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERĞİSİ P.K. 1157 — İstanbul

Çocukta, Hafıza, Dikkat, İrade Ve İnat

● SELMAN GERÇEKSEVER

(Geçen sayıdan devam)

Çocukta Hafıza : Çocuk hafızasının en belirgin özelliği, hatıraların (büyüklerde olduğu gibi) birbirini arkasına zincirlenmiş olmasıdır. Yani geçmiş, zincirleme olarak hatırlanamazlar.

Çocukta Dikkat : Yedinci yaşa kadar çocuk dikkatini, iradeli bir şekilde, bir konu üzerine toplayamaz. Yapılan araştırmalar göstermiştir ki, 2-4 yaşındaki çocuğun dikkati 4-6 yaşlarındaki çocuğun dikkatinden daha zayıftır. Yani çocuk yaşlandıkça dikkatini, bir iş üzerinde daha fazla yığabilmektedir.

Çocukta İrade : Birinci yaşta çocuk iç güdüleriyle hareket ediyor. Fakat ikinci yaş başlarında irade kendini gösteriyor. (Büyükleri tarafından öğüleceği zamanlarda) 3-4 cü yaşlarda çocuğun kendi üzerine hakimiyeti başlıyor. Örnek: Üç yaşındaki bir kız çocuğu süt üzerindeki kaymağı «Pis» diye atarmış. Fakat annesi ve babası, «Uslu çocuklar bunu da yerler...» diye telkin yapmışlar. Çocuk, istemediği halde, kaymağı yemeğe başlamış.

İkinci yaş ile başlayan irade belirtileriyle beraber değerlendirme ve kıymet hükümleri de gelişmeye başlar. Yani bir şeyi, güzel, doğru, sevimli bulmak. Örnek: 1,4 yaşında kendi kendisi için «Uslu çocuk.» demiştir. 1,9 yaşındaki bir erkek çocuk, kız kardeşi için, «O, yaramaz. Çünkü

İğne sokuyor.» demiştir. Başka biri de 1,11 yaşında «Bu, iyi çocuk mu? Fena çocuk mu?» demiştir.

1,6-2 yaşındaki çocuklarda büyüklerin ne istedikleri ve ne istemedikleri hakkında açık bir kanaat vardır. Bir dereceye kadar yaramaz, uslu, doğruyu anlayabiliyorlar.

Değerlendirme konusuyla ilgili olarak, birisini ideal tutmak okul öncesi çocuğunda görülebilir. İdeal tutulan şahıslar aileden birisi olduğu gibi, masal kahramanlarından biri de olabilir.

Çocukta İnat : 2-3 yaş arasında, geçici bir zaman için çocukta «inat» başlıyor. Mânâsız ve iradî bir harekettir. Hattâ bu devreye «inat devri» diyen psikologlar da olmuştur. Çocuğun inadı iki şekilde tezahür edebilir:

1. Büyüklerinin arzularını dinlemez, karşı kor.
2. Kendi arzularını yürütmek ister.

Çocuğun Soruları : Çocuk konuşmaya başladıktan sonra, dünyaya tekâmül etmeye gelmiş bir varlık olarak, çoğu zaman anlamsız da olsa, sorular soracaktır. Bunları cevaplamak ve her fırsatta yeni bir şey öğretmek ana-babanın görevidir. Cevaplar kısa ve doğru olmalıdır. Çocuktur, anlamaz -düşünmesiyle veriler uydurma cevaplar çocuğun lehine bir tutum olacaktır. Hele, «Sen sus bakalım... Küçüksün

daha.. Büyüyünce öğrenirsin..» diye savuşturmak, çocuğu çekingen tabiatlı yaptıktan başka, büyüklerine karşı samimiyetini de azaltacaktır.

Çocukta Kıskançlık : Büyüklerde her yaşta görülebilen kıskançlık hissi, bir yaşından itibaren çocuklarda da başlar ve zaman zaman huzursuzluklara yol açar. Çocukta kıskançlığa sebep olan en önemli olay, yeni bir kardeşin aileye katılışıdır. O güne kadar kendisi ailede tekti ve ana-babanın bütün ilgisi kendi üzerindeydi. Bütün oyuncaklar ona aitti. Yeni bir kardeşi olunca, bütün bu sevdiği şeyleri onunla paylaşmak kendisine zor geleceğinden, daha doğrusu tabiatında bulunan egosu buna müsaade etmeyeceğinden tepki gösterir. İşte, ana-babalar çocuklarını, ikinci bir kardeş olsun veya olmasın, herşeyi başkalarıyla paylaşmaya, hatta bir adım daha giderek verici olmağa, yardımsever olmaya alıştırmalıdır. Bu, insanın en geri tarafı olan egosuna daha birinci yaştan itibaren açılmış bir savaştır. Bu savaş, bu zihniyetle ele alınırsa, muhakkak kazanılacaktır. Ve bunun faydalarını önce çocuk, sonra da ana-baba görecekler.

Çocukta Aşağılık Duygusu : Teorik olarak her insanda doğuştan gelen bir aşağılık duygusu vardır. Çünkü her insan vücutça ve birçok yetenekleri bakımından yetersiz doğar. Genellikle kendi yetersizliğini insan 3 yaşına doğru anlar. Bu andan itibaren, yetersizliğinin yarattığı daha yerli olmak arzusunu duyar. Kendisini, kardeşleri, ana-babası ve diğerleriyle karşılaştırır. Sonunda kendinden büyüklerini kendisinden daha önemli bulur. Onlar gibi, hatta onlardan daha üstün olma arzusunu duyar. Bunun için her yerde daima yeterli, daima güçlü görünmek ister. Bir yandanda eksik, kusurlu, zayıf yanlarını saklamaya çalışır.

İşte bu duygular içinde bulunan çocuk, ana-babası tarafından sevilmemesinin, hırpalanmasının nedenini kendi varlığında, önemsizliğinde ve değersizliğinde arayabilir. Önemsiz bir varlık olduğu için sevilmediğini düşünebilir. Kendisini sevmeyen ana-babasını sevmez; onları üzecek, sinir-

lendirecek, zarara sokacak işler yapmak arzusunu duyar. Bu arzusunu, dolaylı, gizli, kendisi için zararlı ve tehlikeli olmayacak şekilde gerçekleştirmenin çarelerini arar. Küçük kardeşlerini hırpalalar, büyükleri de gözden düşürmeye çalışır. Okulda aşağı yukarı aynı şekilde hareket eder. Zira orada ana-babasının yerine öğretmen geçmiştir.

İşte bu duruma düşmüş bir çocuk ana-babasını sevmek olanağını bulamaz. Buradan dolayı da kendisine kabahatlilik duygusu meydana gelir. Kabahatlilik duygusu çocukta cezalandırılmak ihtiyacını yaratır ki, bu ihtiyaçtan dolayı sık sık kendisini «suç» ile karşı karşıya bulur. Bundan dolayı zaman zaman cezalandırılır ve hırpalanır. Her yeni hırpalanma çocuğu biraz daha önemsizleştirir. Bu da çocukta ki aşağılık duygusunu kuvvetlendirecektir. Bu duygu daha da ileri giderek, ileride bir kompleks haline alabilir.

Buraya kadar anlatılmaktadır ki, çocukta aşağılık duygusunun bulunması normaldir. Hatta bazı psikologlara (J. de Courberive) göre aşağılık duygusu yarışma arzusunu ve kurtulma isteğini yaratmak suretiyle enerjiyi kamçılar ve böylelikle bir uyarıcı rolünü oynar

Fakat çoğu zaman bu, bir duygu olmaktan çıkar ve kompleks haline alır ki o zaman mahzurludur. **Çocukta aşağılık kompleksinin teşekkülünü hazırlayan nedenler şöylece sıralanabilir:**

1. Sütten kesilme: Erken sütten kesilen veya gerektiği gibi anne sütüyle beslenmeyen çocukta bir önemsizlik duygusu meydana gelebilir.
2. Baskılı eğitim: Gereğinden fazla ana-baba ve kardeşleri tarafından baskı altında tutulan çocuk kendi yeterliliğini ortaya koyamaz.
3. Yarışmalarda karşılaşılan başarısızlıklar.
4. Haksız olarak verilen cezalar.
5. Bu çocuklar arasında gilyinme ve beslenme bakımından fark gözetilmesi.

(Devamı sayfa 31'de)

Bir Ruh

A. F. LILLEY'dan
Roland CASSAR

Ruhsal Cerrahlığı

Açıklıyor

(Geçen sayıdan devam)

«Medyomun şuuraltı zihni ile hasta arasındaki sözlü irtibatı tasvip etmez değiliz, zira bu samimiyetin faydası değerlidir. Bu durum bizim âlemimizden medyumun idaresini gerektirmez.»

Bizler, beşeri olarak, ruhlar arasındaki konuşmaları işitemeyiz, zira onların mekânı bizim dünyasal yeteneklerimizin üstünde olan bir ortamın frekans tayfındadır.

Her ne kadar şuuraltı zihnimizin çalışma mekânı da mutad şuur seviyesinin üstünde bir tayfta bulunuyorsa da, şuuraltı seviyesinde şahıslar arasında geçen konuşmalardan hiç bir şey, şuurulu seviyede işitilmez.

Burada zamanında ve önem verilmiş olur desek ki, şuuraltı zihnin idarî gücünde bulunan iç benlik, mutad dünyevî benlikten ayrı hüviyette bulunmaktadır. Her günlük bilinçli benliğin çok üstünde bir münevver bilgi ve kabiliyete sahip olabilir ve daima şuurulu benliğe üstündür.

Şifacı medyumluğu sadece ruhsal düşünce gücü tarafından gelmektedir. Dolayısıyla kabul etmek akla uygun olur; eğer ruhsal (kontrol) idare tam ise, medyumun iki zihni tam âhenkte ise, hastanın iki zihni seviyesi maksatta birleşmiş ve iş birliği yapmak arzusundaysa, o zaman ruhsal tedavi ile gerçekleştirilemeyecek hiç bir hastalık veya şikâyet yoktur. Sebep şudur: ruhsal düşünce ve maksat son derece güçlüdür.

Maalesef, normal olarak zincirin bir yerinde zayıf bir nokta vardır. Yarı şifa veya muvafakîyetsizlik ile çok defa neticelenir. Tuzağı izah ettiği gibi, hastanın isteksiz bir şuuraltı veya şuurüstü zihni sebep olabilir. «Hastanın üstün zihni ya-

pılanlar hakkında bilgili olursa çok faydalı olur. Şuuraltı dikkatte bulunup şifayı kabul ettiğini bildiğimiz vakit daima memnun oluruz. Arızalı zihinler şifasındadır ki, hastanın şuuraltı zihni ile hususi temas kurarız.»

Şifada trans durumu hakkındaki kabul ettiğimiz bilgiye Tuan biraz farklı bir izahat verdi. «Translı medyumluk dediğim vakit passif bir zihin ve beden düşünülür. Bu durumda olan medyum hastaya hiç bir manipülasyon yapamaz ve tepkide bulunamaz.» Bu suali sorduğumda gelen cevap: «Tekrar söyleyeceğim, trans medyumluğunu biz burada medyumun bedeni ile fazla fiziki hareket yapmaktan aciz kaldığı bir durum olarak kabul ediyoruz. Şimdi ise trans hali ile iyi kontrol durumu arasındaki farkı kabulleniyoruz. Trans hali medyumun şuurulu zihni odadaki aktiviteye kısmî bir tepki (reaksiyon) göstermekteki haldir. Trans hali gayri ihtiyarî bir şekilde fiziki bedenini hareketini gevşemiş bir duruma koyar.» Uzaktan tedavi Tuan'a göre, fiziki temas bulunmayan halleri kasteder, hasta ile şifacı aynı odada oldukları halde.

S. — Şifa esnasında hastanın itimat ve imanı olması zarurî midir?

C. — Şuuraltı zihni, bedenini şifa melesinde alâka gösterirse, şifaya daha fazla güç verdiğini söylemiştik. Bir çocukta dahi bu öyle olabilir, zira spiritik benliği ruhsal kıymetleri çok tekâmül etmiş olabilir.

«Hastanın şuurulu zihni tarafından gösterilen büyük iman ve itimat hakikâten faydalıdır, bilhassa erginlerde. Eğer şuuraltı zihni ruhsal tedaviye âhenkli ise, şuurulu bir iman zihniyeti şüpheci derin

baskıları kaldıracaktır. Bir ümit zihni ve-
rip daha sâkin bir şifa tesirine teşekkül
edecektir.»

Bundan usamlanabilir ki, hastanın iki
zihninin mutabık bir durumda olmaları şif-
anın muvaffakiyeti için elzem ise, isteksiz,
imansız bir şuurlu zihin, istekli ve vefalı
bir şuur altı zihnini daha az tesirli kıla-
caktır.

Dolayısıyla imanın ehemmiyeti var-
dır ruhsal tedavide, bilhassa hasta reşit
ise. Bir çocuğun şuurlu zihni şüphe bes-
lemeğe daha az meyillidir, dolayısıyla iki
zihin seviyesi arasında birleşme hemen o-
tomatik şekilde yer alır.

S. — Uzaktan tedavi için yapılan dua-
lar ruhsal varlıklar tarafından ne şekilde
alınır ve nasıl cevaplanır?

C. — «Çok kişi hastalık sıkıntısında
ve uzakta bulunan biri için dua eder. O
vakit, dua edenlerin şuuraltı zihin-
leri bizim dünyamızın ruhlarına o hastanın
özeline düşünceler tevcih etmeye yöneltir.
Alemimizin duahan zihinleri rehber ve
yardımcılarına nakledecekler ve böylece bi-
zim âlemimizin birçok spirit varlıklarıyla
irtibat kurulur. Âlemimizde düşünceler
kolay aktarılır. Rehber ve yardımcıların
düşünceleri nihayet hastanın rehberine
ulaşır. Rehber ve yardımcıları yükledik-
leri şahsın düşüncelerini neşrederler. Bu
düşünceler duacıların birçok rehberleri
tarafından alınır, böylece hastanın yeri
tesbit edilir, zira rehberi onunla beraber
bulunuyor. Duacıların rehberleri ve yar-
dımcıları bilahare şifa tesirli düşünceleri
hastaya nakledecekler.

«Eu tip uzaktan tedavi neticeleri bü-
tün çoğaltıcı düşüncelerimizin hastanın
şuuraltı ile irtibat imkânına bağlıdır. Bu
zihin, sevgi gösterenlerin düşünce öne-
mine uyararak, dinlercesine âlemimizle
doğal temas kurarlar. Dünyada daha fazla
kalınmak üzere iyileşir, iradesi kuvve'li
olup iyileşme kararında ise. Kendi isteğinin
olsun.»

S. — Şifacılarımız bazan hastanın be-
deni ile temas ederek çağırılar bazan de
bir kaç santimlik mesafeden. Bu ük ya-
naşmanın mânası nedir?

Ünlü Şifacı Medyom
Brezilya'lı Freltas.

C. — «Ekseriyetle medyomun iç zihni
ellerinin temas etme itilimindeki alması ol-
duğu direktifi şuur zihine aktarmakla
yapar, böylece otomatik bir şekilde idare
edilir.

«Fakat bazen, şifacı ruhlar medyo-
mun ellerini hastadan kaldırmasını tasrîh
ederler. Bu, magnetik şifa tesirlerin daha
uygun bir şekilde el ile beden arasında
akmasını temin eder, daha geniş bir tesir
dağılımı arzu ettiğimiz vakalarda, hasta
yere enerji esaslı nüfuz etmeden evvel ge-
niş dağılım, arızalı sahanın etrafındaki
sinirlerin yatıştırılması içindir. Sinirlerin
yatıştırılması gerekir, enerji neşrettikleri
için ruhsal tedavinin sancı verdiğinden
değil.»

S. — Sinirleri yatıştırmak neden ge-
rekir?

C. — «Aşırı faal olan sinirler hasta-
daki gerginlik neticesidir, bu ise bir sinir-
sel enerji maniası yaratır. Hastadan zuhur
eden sinirsel enerji derecesine göre şua-
lunuzla vücudun yatıştırılacak sahası tay-
yin edilir. Hassasiyetini kayıp etmiş sinir-
ler şifa tesirlerimize karşı olan maniaları
kaldırır.»

S. — Ruhsal cerrahide bazan çok kan
beliriyor.

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

C. — «Görünüyor ki, Ruhsal Cerrahın zihni dünyevi çevreye yönelmiş olup ameliyatın maksadı üzerine temerküz etmelidir. Kan, ameliyat hakkında müşahitlerin gözlerine inandırıcı maksatla bulunabilir. Bu fark etmez zira ruhsal zihnin bu işe gereken güç hakkında delil sunmuştur.»

S. — Tümörler dağıtılmıştır. Bu nasıl gerçekleştirilir?

C. — Tümörün etrafındaki enerji güçlerini yıkıp beslenme imkânlarını kaldırmakla yiyecek olarak hiç bir şey bırakılmıyor. Eğer ruhsal güç kuvvetli ise bu hızlı bir büzülme yapacak. Bazan daha uzun bir tedavi gerekecek, eğer tümörün sahasında derin köklenmiş bir çok dahı varsa.»

S. — Tümörler ne şekilde çıkarılır?

C. — Çıkarma esnasında, tümör demateryalize edilir ve tekrar medyumun elinde materyalize olur. Bu işler için ender yetenekli bir medyum demateryalize edilmiş elini vücudun içine daldırıp demateryalize olmuş tümörün dışarı çıkarır, bu ise vücuttan çıktığı an tekrar materyalize olur. Bu, tümörle pek müspet bir temasdır.

Acı transfer oluyor.

«Öbür türlü tedavi, dağıtmak, büzdürtmek ve daha fazla ilerlemekten mahrum kılmaktan ibarettir.

Bu daha uzun tedavi icabeder.

Ruhsal cerrahın her şekli, her vibrasyon seviyesinden düşünce gücü, her türlü düşünce kanalından, düşüncelerimizin bedenini teşkil eden ilk maddesel yoldan olur.»

S. — Ruhsal şifacı bazan hastasının sancısını üzerine alır.

C. — «Yakından ve uzaktan tedavide bu çoğu kez olur. Medyumun üstün ruhi zihndir ki, hastanın sancı gerginliğini ondan alır. Bu büyük ve diğerkâm bir hareket olup medyum şayanı taktirdir.»

S. — Bazı hastalar iyileşir, bazıları ise neden iyileşmez?

C. — Bunun cevabı, verilen sebeplere ilâvetendir. Ruhsal zihni, madde üzerinde yeterince kuvvetli olmayabilir? Hastanın ruhiyeti dünyadan çekilmek düşüncesinde tahakküm olması? Hastanın dünyevi zihni devamlı olarak ölüm üzerinde olup her şeye karşı bir mania kurabilir? Hakikâ-tında her muvaffakiyetsizliğin hangi sınıfa girdiğini bilmiyoruz.»

S. — Bazı şifacı medyumlar, şifa verirken, görülmiyen bir kötülüğü silkip atarcasına ellerini silkelere.

C. — Bu gereksizdir, fakat her medyum kendine has çalışmakta olan zihnin tezahürat şekli vardır.

(Elde olmayan sebeplerle tehir edilen)

Konferans Duyurusu

10 Mayıs 1975 Saat 14.30'da, Hilton Otel'in «ROOF» salonunda :

H. ARSLANOĞLU tarafından

«Bio-Enerji Alanları, Psikotronik, Ruhsal Araştırmalar ve Düşündükleri»

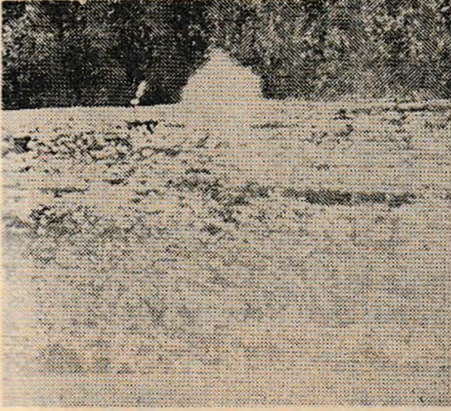
Düzenleyen :

**Ruhsal Tekâmül Konusunda
İlmî Araştırmalar Grubu**

GİRİŞ SERBESTTİR.
Okurlarımızı davet ederiz.

UFO Aktüalite

(Sayfa 9'dan)

1969'da Aya inen Astronctun
etrafında esrarengiz ışık.

Vücudunda yanmış elbise parçaları da vardı. Herhalde yaratık patlamadan evvel aşağı atlamıştı. Çünkü uzay aracı tamamen yok olmuş, milyonlarca parçaya ayrılmıştı.»

Eiyoloçlar analiz ve testler sonucu yaratığın hücrelerinin karbon bileşiklerinden değil, silikondan meydana gelmiş olduğunu saptadılar. Dr. Fjodor Petrow'un görüşüne göre, bu yaratığın geldiği gezegen, dünyamıza oranla çok daha sıcak bir gezegendir. Bu yaratık derisindeki delikciklerden Helyum veya azot absorbe etmekteydi. Ve Dr. Petrow devamla, yara-

Yorum

tığın 1000 derece santigrata kadar yaşamını sürdürdürebileceğini yani 1000 derece ısıda bile yaşayabileceğini sözlerine ilâve etmişti.

Bu yaratığın üstün bir ayarıktan gelen uzaylı mı, yoksa onlar tarafından kullanılan bir tecrübe hayvanı mı olduğu anlaşılamamıştır. Ancak gerçek olan şudur ki, bu konuda öğrenilenlerin tümü dünya basınına aksettirilmemiştir... Sonuç olarak, yaşamın olması için, ille de bizim gezegenimiz gibi şartlar bulunması söz konusu değildir. Canlılar, her zaman olduğu ve olacağı gibi, yaşadıkları ortama uyum gösterebilirler.

Bu kısmın hazırlanmasını yararlanan kaynaklar :

- (1) Şubat 1967 tarihli **UNDERSTANDING** dergisi
Daha geniş bilgi için bakınız : RUH ve Madde, sayı: 127, 165, 166.
- (2) Bu kısım **CHARROUX** (Vergessene Welten)'den (Almanca aslından Türkçe'ye) Cahit Cümbüşel tarafından çevrildi.

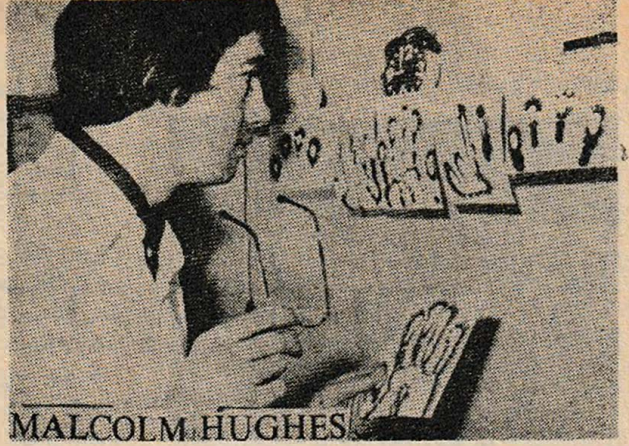
Ruh ve Madde'nin 15. Cildi Çıktı

NEFİS BİR CİLT. FİYATI : 60 TL.

Yalnız Kapak : 15 TL. dir.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Mr. Malcolm Hughes el koronalarının bir kısmını incelerken görülmüyor. Duvarda sağdan ikinci fotoğraf, duza çökerken Kirlian fotoğrafı alınmış bir şahsın eline aittir. Koronanın ne kadar uzadığına dikkat ediniz.

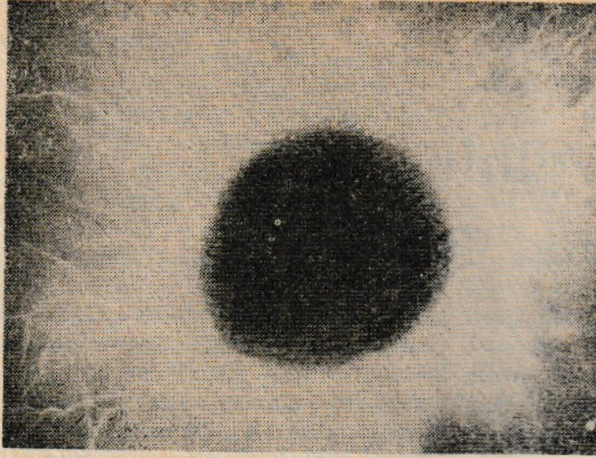
Sen yarım yüzyılın en önemli keşiflerinden biri hiç şüphesiz Kirlian Fotoğraf tekniğidir. Bu fotoğraf tekniği karşı ilim çevrelerinde gösterilen ilgi yanında, tekniğin uygulama alanlarının nereler olabileceği hususunda belirtilen şüpheler de önemsenmeyecek durumda değildir. Böyle bir fotoğraf tekniğine «alınmamışlık» damgasını vuran neden, objelerin resimleri çekilirken alınan mercekle sisteminin kullanılmamasıdır. Bir film ya da fotoğraf plakası üzerine bir imajın yansıtılması (filmle temasta olan objeye yönettirilmiş) yüksek voltajla mümkün olmaktadır.

Birkaç santimlik yüksek voltaj uygulamasından sonra (film yukarıdaki zaman) filmi alanın objeden yayılan binlerce kul gibi alevlerin görüntüsü filmin ya da fotoğraf plakasının üzerine çıkmaktadır. Objeler olarak bir kimsenin parmak uçlarının Kirlian fotoğrafı alınacağı zaman siyah-be-

yaz film kullanıldığında sağlı bir parmak izinin fotoğrafı elde edilmiş olur. Renkli film kullanıldığında da filmi çektiren parmak ucu sahibinin fiziksel ve ruhsal durumuna göre bu saç manzarayı rengârenk görürdünüz. Renkli resimlerle elde edilen fotoğraflarda «aura» intibası daha kuvvetli olarak uyanmaktadır. Bu auranın tarif edilmesi sonucu birçok teoriler ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bazıları onu «beşerî aura» olarak tanımlar ki, burada kastedilen klervoyan medyumların insanların üzerinde gördüklerini söyledikleri ışımadır. Bazılarına göre bu ışımaya, şifacı medyumların parmak uçlarından çıkan ve henüz mahiyeti hakkında bilgi sahibi olmadığımız bir çeşit bilinmeyen enerjidir. Fizikçilere göre de bu ışımaya vücuttan yayılan bir elektriksel deşarjdır, ona da «korona» veya «elektron emisyonu» gibi isimler vermektedirler. Yapılan tarif-

Kirlian Fotoğraf

lerin düşündürdükleri ne biçimde olursa olsun, «Kirlian Fotoğrafçılığı» biyologlar, psikiyatrisler, doktorlar, parapsikologlar ve fizikçiler tarafından ilgiyle izlenmekte ve bu meslek dallarının herbiri kendi içinde bu fotoğraf tekniğinin uygulanmasına bir yer ayırmaya çalışmaktadır. Bunun 30 yıl kadar önce teknik Rus araştırmacılar Semyon ve Valentina KIRLIAN tarafından keşfedildiği zaman fotoğraflarda görülen ışımaların klervoyan medyumlar tarafından görülen insan aurası olduğu sanılması, bilhassa parapsikologların ilgi-

yan atçılığı

sini son derece tahrik etmişti.

Bu keşfin ilhamı Semyon KIRLIAN'a hastanedeki bir müşahedesi sırasında gelmişti. O hastanede bir hasta üzerinde uygulanan şok tedavisi sırasında cam elektrodla hastanın cildi üzerinde şerare atlamasından esinlenerek kendi cihazını evinde kurdu ve ilk denemeyi de kendi üzerinde yaptı. (*) İlk denemesinde hafif bir elektrik şoku ile birlikte mavi şerare görmüş, fotoğraf plakasını banyo ettiği zaman da parmağının sülyetini elde etmişti. Parmağından çıkan alev alev ışınlar açık ola-

rak bu ilk fotoğrafta belli görülüyordu.

Daha iyi sonuçlara renkli filmler kullanılarak varılabilir. Renkli bir filmle insan elinin fotoğrafı alındığında gökyüzündeki şimşek çakmasını andıran ışık dalları mavi, beyaz ve biraz da kırmızımsı ışınlar halinde görülecektir. Daha ileri çalışmalar göstermiştir ki, bu fotoğraf tekniği sadece insan elinin ışınlarını tesbit için kullanılmaktadır. Aynı zamanda bitkilerin bilhassa yapraklarındaki ışınları tespit etmekte de yarar sağlamaktadır. Bu fotoğraf tekniğiyle çekilen resimlerden anlaşılmıştır ki, ihtiyar, kurumak üzere bulunan bir yaprak ile dalından yeni yoparılmış taze bir yaprağın etrafa yayınladıkları ışınlar (radyasyon) arasında dağlarla fark vardır. Ayrıca, dalından yeni koparılmış bu taze yaprağın arkaya çekilecek fotoğrafları, bu ışınlarda devamlı bir ışın değişimi

olduğunu ortaya koymuştur. Herhangi ölü bir yaprakta ise buna benzer bir sürecin izlenmesi imkânsızdır.

Aynı daldan aynı anda koparılan iki yaprağın ışınlarının (radyasyon alanının ya da koronasının) aynı alacağı sanılmışsa da yapılan birçok denemelerde ikisinin de birbirlerine bazı bakımlardan ayrıldığı görülmüştür. Sonra yaprakların biyolojik analizlerinden anlaşılmıştır ki, farklılık gösteren yaprağın bir hastalık taşıdığı tesbit edilmiştir. Normal gözle görülmeyen bu hastalık başlangıcı Kirlian fotoğraflarında bâriz bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Buradan derhal araştırmacıların aklına, «Acaba aynı durumdan insan bedeni için de yararlanabilir miyiz?» sorusu gelmiştir. Cevap: «Evet» tir. Bu şekilde hastalık belirtileri daha çok siyah-beyaz filmlerde de görülebilmektedir. Fakat renkli film kullanıldığında ayrıntıları daha net olarak görebilmek mümkün olmaktadır. Alınan sonuçlar göstermiştir ki, sadece parmak uçlarının ya da elin Kirlian fotoğrafı çekilmek suretiyle insanın yakalandığı bir

(Devamı sayfa 24'de)

(*) Dr. Thelma Moss'un çalışmaları hakkında ayrıntılı bilgileri «Ruh ve Madde'nin 1974 yılı son sayılarında bulabilirsiniz.

Sevginin Yeri Beşinci Boyuttur

Günümüzde toplum içinde davranışlarımızda sevgiye ayrılan yer pek azalmıştır. İnsanlara «birbirinizi sevin» demek çok kolaydır, ancak sevgi hissini uyandırabilmek, herkesin bir diğerine sevgi duymasını temin edebilmek çok güçtür. Sevgi idrakle olur, idrak ise bilgi ister. Bilgi ise öğrenmekle elde edilir. Şu halde sevmeyi öğrenmek lazımdır. Halbuki bugünkü dünyamızda eğitimin temel bilgisi özdeksel (maddi) bilgilerdir. İnsanlara gösterilen tek bir hedef pragmatik yönlü, yani maddede dünyasında sağlayacağı faydalardır.

Birey olarak her daim mutlu olamayız. Toplum olarak da mutlu değiliz. Henüz bütün dünyayı kaplayan insanlar hakiki mutluluğa erişememişlerdir. Eğer ruhsal bilgilerimizi de özdeksel bilgiler ortamında arttırabilseydik bütün insanlar birbirlerini sevebilecek, kavga ve geçimsizlik ortadan kalkacak, harp ve ihtilaller ancak tarihin derinliklerinde kalacaktı.

Önce geometri, sonra da fizik olarak sevginin yerini araştıralım: Geometrik evrim hiyerarşisinde sevginin varlığını araştıracağız olursak önce «nokta» dan başlamamız gerekecekti:

Nokta: yokluğun varlığa açılan kapıdır. Pithagor'a göre ilk varlık olan «bir» sayısı noktadır. Nokta hareket ederek çizgi; çizgi hareket ederek yüzey; yüzey hareket ederek hacim ve böylece cisim doğmuştur. Biran için hiçbir boyutu olmayan noktanın bir yöne doğru çekilerek uzadığını ve çizginin ortaya çıktığını düşünelim. Yalnız uzunluk ifade eden bu çizgiye 1. boyut diyebiliriz. Çizgi mefhumunda yüzey ve hacim düşünülemez. Buna rağmen, biran için fantazik bir düşünüşe

kapılarak çizgi içersinde yaşayabilen bir canlı tasavvur etseydik, bu canlıda hareket ileriye veya geriye doğru tek yönlü olabilecekti, şuuru ve bilgisi de hemen hemen yok denecek durumda bulunacaktı. Şuur ve bilginin olmadığı yerde sevgiye hiç yer ayıramazdık. Boyutlar kendi üzerlerine katlanabilirler. Çizginin kendi üzerine katlanması ile «çember» ortaya çıkacaktı.

Alan: eğer bir çizgiyi tutup kendine dik istikamete doğru çekebilseydik 2. boyut olan «alan» ortaya çıkardı. Alan üzerinde yaşayabilen bir canlı tasarlayabilseydik, bu canlının hareketleri 360 derece üzerinde herhangi bir yöne olabilir, böylece hürriyet ve idraki biraz daha artmış olurdu. Alanın en gelişmiş şekli, kendi üzerine katlanması ile ortaya çıkan kürenin yüzeyidir. Yüzey içindeki bir canlıda da sevgi duygusu akla getirilemez.

Hacim: Alanın kendi yüzeyine dik yönde hareket ettirilmesi ile hacim ortaya çıkar. Hacim 3. boyut olup Pithagor'unda belirttiği gibi madde âlemdir. İçinde yaşamakta olduğumuz uzay 3. boyuttur ve ilk iki boyutu kapsar. Bütün canlı ve cansız maddeler 3 boyutlu olarak yine üç boyutlu olan hacim içerisinde yer kaplarlar. Bütün bu maddeler bizim için reeldirler ve hareketlerinde hürdürler. Bazı ilim adamlarının teorilerine göre 3. boyut da kendi üzerine katlanabilir, dolayısıyla sonsuz değildir. 4. boyuta en yakın olan bu durumun tasavvuru güçtür.

4. boyut düşüncedir. Üç boyutlu âlem içerisinde yaşayan biz insanlar her istediğimiz zaman düşünebiliyoruz, ancak düşünce olay olarak kalıyor, yani düşünce- nin fizik yapısını henüz bilmiyoruz. Yüce

ruhlardan alınan tebliğlere göre «düşünce ölçülebilen ve değerlendirilebilen bir enerjidir». Her ne kadar beyin çalışması sonucu elektrikli bir enerji husule gelir ve bu enerjinin vibrasyonları EEG. metodları ile kâğıt üzerine kaydedilebilirse de bu olay salt düşüncenin ölçülmesi ve değerlendirilmesi demek değildir. Beş duyumuz ancak 3 boyutlu âlemin olaylarını bir dereceye kadar ölçebilecek kapasitededirler. Düşünce bu 5 duyudan ayrı bir olaydır ve bazı kimselere göre. 6. duyumuzdur. Her birimiz düşünemediğimiz anda 3. boyutu taşımış oluruz. Düşünce; suur, idrak ve zekâsı olan biz insanlar için her zaman mümkün, fakat madde âlemindeki ölçülerle ölçülemiyor, ancak ruhsal bir kabiliyet olarak tanımlanabiliyor. Dekartes «düşünüyorum şu halde varım» dediği an belki de ayın keşfinden daha önemli bir olayı ortaya atmıştı. Şimdi de «düşünebiliyorum şu halde 4. boyutlu âlem içindeyim» diyebilmemiz mümkün. Düşünceyi bir enerji olarak kabul edersek her enerji gibi maddeye dönüşebilir. Demek ki, düşünce manevî bir olay olabilmekle beraber fiziksel yani maddesel bir olay da sayılabilir. Günümüzde düşünce ancak düşünen bir insanın fikirlerine adapte olabilen başka bir insan tarafından telepatik yoldan öğrenilebilmektedir.

5. Boyut sevgidir. Üç boyutlu madde âlemi içersinde sevgi tezâhürü görülebilmekle beraber sevgi ile madde birbirine bağdaştırılamamaktadır, yani maddeye ait olaylarla sevgi arasında bir benzerlik, bir uygunluk yoktur. Sevgi bir düşünce olayı değil; bir his olayıdır. Şu halde 4. boyutla da direkt âlâkası yoktur. Ancak evvelce sevgi duyduğum bir objeyi düşünmekle yeniden sevgi hissedebilirim. Eğer düşünce gibi sevgiyi de bir enerji olarak kabul edersek, bu sevgi enerjisi daha derin, daha sübtîl olabilir. Yine yüce ruhlardan alınan bilgilere göre sevgi beyinden ziyade kalbe hitabeder, kalbe dolar. Sevgi ruhla madde arasında alınıp verilebilen bir enerjidir. Evren sevgi ile dolu olup, bu enerjiyi ancak bizim ruh antenlerimiz alabilmektedir. Sevgiyi vermedikçe sevgi alamayız. Bu

durum tıpkı solunuma benzer: nefes vermedikçe yeniden nefes alamayız. Sevginin alınıp verilmesinde maddeler, sözler, hareketler aracılık etmektedir. İnsanlarla, diğer canlılarla, hatta eşya ile aramızda sevgi alış verişleri, sevgi transefransları olur.

Evrandeki bütün olaylar ENERJİ, VİBRASYON ve ADAPTASYON'dan ibarettir. Ruhsal enerjimizi iyi ve faydalı düşünceler ve sevgi ile donatarak verirsek, başkalarının sevgi dolu vibrasyonlarına kolaylıkla adapte olabiliriz. Hatta gece delunaya baktığımız zaman ayın güneşten aksettirdiği ışınlarla adapte olabilirsek bizde sevgi, yani güzellik duygusu uyanarak birçok davranışlarımıza ilham kaynağı olabilir. Ressamın sevgi duyarak yaptığı bir tablo bizde güzellik hissini uyandırır.

AŞK sevginin en konsantre, en yüce şeklidir. GÜZELLİK sevgi vibrasyonlarının maddeden, eşyadan yansımasıdır. ŞEHVET (seks duygusu) sevginin en ilkel şeklidir. NEFRET ve ÖFKE ise sevginin zıddıdır. Nefretin bulunduğu yerde sevgi sevginin bulunduğu yerde nefret barınmaz. HIRS ve TAMAH sevginin patolojik şeklidir. Nefret, öfke, hırs ve tamah ruhun evrimi üzerinde geriletici akımlar yaparlar. Pekçok hastalığın sebebi sevgisizlikten doğar.

Goethe ismine bürünmüş olan bir yüce ruh kanserin sebebini şöyle açıklıyor: Kanserinin sebebi sevgisizliktir. Sevginin zıddı olan kin, nefret, hırs ruhtan vücude yansarak yakar, tahrip eder, dejenerer eder ve böylece vücuttaki hücreleri isyana sevk eder. Hücreler arasındaki düzen, intizam bozulur ve kanser husule gelir.

Dr. Foix beyinin ancak belirli bir sevgi çerçevesi içinde normal olarak çalışabildiğini tespit etmiştir. Aksi halde beyin elektrik gücünde bir düşme olmakta ve bunun sonucu olarak sinir hücreleri zaafa uğramaktadır. Böylece hormonal denge bozulmakta ve bir takım hastalıklar ortaya çıkmaktadır. Dr. Foix ayrıca sevgi azlığının uyku bozuklukları, şişmanlama ve tansiyon yüksekliğine sebep olduğunu da saptamıştır. Tatmin edilemeyen sevgi ihti-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

yacı tiroid guddesinde tıkanıklara sebep olarak şişmanlık ortaya çıkmaktadır. Sevgi noksanlığı karaciğerde tenbelleşme ile uykusuzluğa neden olmaktadır. Mide ülserli hasta sevgiye doyamayan, dalma etrafından sevgi bekleyen hastadır. Ülserlilerde psikosomatik yönden sevgi gıdaya dönüşmüştür. Mide daima sindirime hazır durumda, fazla salgı yaparak devamlı gıda, yani sevgi bekler. Sık sık besin alamassa salgı mide cıdarında tahriş ve ülser yapar.

Astma brokial hastası sık sık anaşekfatini, anne sevgisini özleyen kimsedir. Psikosomatik bakımdan her astm nöbeti, anaya karşı bir yalvarış, ağlayış yerine geçer. Astımlı hastalar anaya çok yakın olma, hatta şuur altı bir arzu ile rahım içi hayata tekrar dönmek isterler. Bu nedenle rahime benzeyen sıcak, rutubetli ve karanlık yerlerden hoşlanırlar. Damlatış veya benzeri mağaraların astımlılara iyi gelmesi bu sebeptendir.

Sevgiden mahrum kalan ruh dejenere olmaya başlar ve birçok ruh hastalıkları ortaya çıkabilir.

Sen sevmezsen sevilmezsin, sevgi vermezsen alamazsın. Sevdiğini, sevgi verdiğini düşüneceksin diyor Goethe adlı yüce ruh. İyi düşünerek, iyi tahayyül ederek iyiliğe ulaşabiliriz. İyilik sevginin elleridir.

Sevgisel davranış iyilikle olur. Sevginin anahtarı olan iyilik her kapıyı açar. Allah bizleri ve bütün varlığı sevgisinden yarattı, sevgide yarattı. Eğer sevgi vibrasyonları bir ışınlsa, bu ancak nur olabilir.

Birey olarak olgunlaşınadıkça etrafınıza faydalı olamayız. Etrafımıza faydalı olamadıkça evrimimiz tam olamaz. Dünyadaki bütün insanlar birbirlerini kardeş adanmadıkça, birbirlerine yardım etmedikçe, ahlakça, bilgice yücelmesi için uğraşmadıkça, hatta evrendeki bütün insanlara sevgi vibrasyonları, yani nur göndermedikçe hakiki mutluluk olamayacaktır.

Yine insanlara şöyle sesleniyor bir yüce ruh: «İnsanlar yaşlanmakla yücelmezler. Bilim yücelişe yön verir, kabiliyet yücelişe yardım eder, azim ve irade sebatı temin eder. Güzelliklere yaklaşalım. Ruhumuzu oksayan, huzur veren davranışlara yaklaşalım. Bir huzur duyarsan içinden taşan, korkma sana zorlukta çıkarsalar yaptığında sebat et. Zor da olsa o yolda git. İçine nur doluncaya, içindeki sevinç sonsuzlaşınca kadar git. Kıymet kullanışa göre değer kazanır. Kapalı yerde mücevher ne ifade eder ki!.. Kabiliyetini ortaya çıkar, sevgini etrafa saç, faydalanmak isteyenler bu bijuları (mücevherleri) alsınlar ve mutlu olsunlar.»

AKTÜALİTE

(Sayfa 21'den)

hastalık, ruhsal bunalım, zihinsel yorgunluk, zihnin heyecansal durumları çok öncelerden anlaşılabilmiştir. Hatta bunu da Kirlian ilk olarak kendi üzerinde tesbit etmiştir. Bir defasında sebebini kendisinin anlayamadığı şekilde, klinin fotoğrafları gayet bulanık çıkmıştı. Bunun nedenini düşünürken çok geçmeden kronik bir damar rahatsızlığından kendini yatakta bulmuştu. Bu

fotoğraflardaki bulanıklığın cihazdan gelip gelmediğini anlamak üzere, Semyon Kirlian hastalanıp yatağa düştükten sonra, karısı Valentina Kirlian cihazı kontrol edip, yeni fotoğraflar çekmiş, cihazda hiçbir arızanın bulunmadığını gayet net olarak aldığı resimlerden anlamıştı. Kirlianların bu çalışmalarından hemen sonra gerek Sovyet gerekse Amerikalı araştırmacılar çalışmalarını tıp ve psikiyatri alanına yöneltmişler ve bitkiler âleminin çeşitli türlerinin (hatta ay-

nı türün çeşitli cinslerinin) Kirlian fotoğrafları birbirinden farklı olduğu gibi, insanların da Kirlian fotoğraflarının birbirinden farklı olduğunu anlamışlardır. Bilhassa Dr. Thelma Moss (Los Angeles) ve Kendal Johnson'ın yaptığı araştırmalardan anlaşıl-mıştır ki, (500 süje üzerinde yapılan denemelerden sonra) her ferdin kendine has bir radyasyon alanı (veya koronası) bulunmaktadır. Her fert diğerlerinden bazı özelliklerle radyasyon alanları bakımın-

dan da ayrılmaktadır. Hiç bir kimsenin parmak izinin bir başkasınıninkine benzemeyişi gibi... Cihazla parmak ya da el arasında fotoğraf plakası kullanılmadan da (cihazdan parmak ucunu 5-10 mm. yukarıda tutmak suretiyle) cihazla cilt arasında kırmızı-mavi bir ışımaya devamlı olarak gözle izlenebilmektedir. Bu ışımaya daha yakından ve dikkate bakılırsa ışımamın aslında parmak ucunun belirli noktalarından çıkan ışık hüzmelerinin bir bileşimi olduğu fark edilir. Kuvvetli bir ihtimale göre bu noktalar ciltte son bulan sinir uçlarıdır. Rus biyofizikçisi Dr. Victor Adamenko ile Stanford Üniversitesinden Dr. William Tiller buna «soğuk elektron emisyonu» ismini vermişlerdir. Fakat burada üzerinde durulması gereken nokta şudur ki: bu elektriksiz deşarj, daha önce tarif edilen beşeri aura ile uygunluk arz etmektedir. Tamamen «beşeri aura» tarifine uymaktadır. Orijin ve tabiat bakımından birbirinden farklı durumlarda bulunan (biri insanın zihinsel, diğeri fiziksel durumunu yansıtan) iki ayrı enerji formuyla da karşılaşılabildik.

Yazının başında belirttiğimiz Kirlian fotoğrafçılığının uygulama alanları meselesine gelince; bu tekniğin botanikten ziraata kadar çeşitli bitkisel hastalıkların tanınmasında kullanıldığını söyleyebiliriz. Bütün bunlardan daha

önemlisi insan sağlığıyla ilgili uygulamalara yatkın bulunmasıdır. Kirlian fotoğraf tekniği bugün, havadaki değişiklikleri önceden haber verebilen barometre gibi, insan vücudunda meydana gelebilecek fiziksel ve mental (zihinsel) değişimleri önceden haber verebilecek durumda bir tekniktir. Dr. Michael Shacter ve Dr. David Sheinkin'in yürüttükleri çalışmalardan anlaşılmuştur ki, şizofrenik hastaların parmak uçlarında hemen hemen hiç bir korona tesbit edilememektedir. Yapılan tedavi sonunda alınan fotoğraflarda bu koronanın yavaş yavaş teşekkül etmeye başladığı normal insanların parmak koronalarına benzemeye doğru gelişmeler olduğu tesbit edilmiştir. Kirlian fotoğraf tekniğiyle önceden teşhis konusunda çalışan doktorlara örnek olarak da Josephs ve Kients isimli araştırmacılar zikredilebilir. Bazı kimselerin koronalarında parlak kırmızı ışımalar tespit etmişlerdir. Sonradan gördüler ki, bu kimseler ellerinin Kirlian fotoğrafları sırasında kendilerini gayet sıhhatli hissettikleri halde, 24-36 saat içinde gribe yakalanmışlardır. Yapılan tedavileri sonunda koronalarının da normal renklere dönüştüğü tesbit edilmiştir. Yani hastalığın seyrini Kirlian fotoğraf tekniğiyle izlemek de mümkün olmaktadır. Bu çalışmalar sırasında ayrıca, trankilizan, sedatif ve antibiyotik ilaçların da in-

san koronası üzerinde etkili olduğu tesbit edilmiş durumdadır. Örneğin Vallum (trankilizan) alındığı zaman parmak uçları koronasının uzadığı, marihuana'nın ise koronanın rengi sararttığı öğrenilmiş bulunmaktadır.

Bu çalışmalar sonunda elde edilen sonuçlar ister istemez araştırmacıları (herkesin radyasyon alanlarının başka başka olmasına rağmen) önceden koronal kalıpların saptanması âdetâ bunların haritalarının yapılması zorunluluğuna sürüklenmektedir. Hangi ilacın koronada ne gibi renk değişimleri meydana getireceği önceden çok iyi bilinmelidir. Her hastalığın koronada ne gibi bir değişiklik meydana getirerek vücutta bir seyr takibettiğinin bilinmesi gerekmektedir. Bu yöndeki bir çalışma hâlen Washington D.C.'de sürdürülmektedir.

Bütün bu gelişmelere rağmen Kirlian fotoğrafçılığı hakkında halledilmesi gereken bazı problemler daha vardır. Örneğin cihazı kullanan bir ilim adamından diğere ya da bir cihazdan diğere farklılıklar çıkabilmektedir. Yüksek voltajdan sünen herhangi bir şekilde etkilenmesi de hâlâ sözkonusu olmak durumundadır. Bu ve buna benzer mahzurları ortadan kaldırılıp, cihaz daha da geliştirildiği gün, Kirlian fotoğrafçılığının uygulama alanları çok daha artmış olacaktır. (The Psychic Researcher'den)

Radyestezinin Parapsikolojideki Yeri

● M. TECELLİ

(Geçen sayıdan devam)

Ancak, kuvvet alanlarının radyestezi aletlerine direkt tesir yaptığı kabule şayan değildir. (Shf. 133) Bu kuvvet alanlarının insan organizmasına da direkt tesir yaptığı kabul olunamaz. Buna önce zihni faaliyet karışmakta, düşünce-nin veya gayrişuurun müdahalesi ilk hareket noktasını teşkil etmektedir.» (Shf. 135)

«Kuvvet alanının direkt tesirine atfolunan bütün reaksiyonlar, operatörün gayrişuurunun kabulünün neticeleridir. Bu gayrişuurun kabulü, organik reaksiyonlar hasil eder. Zihni aktivitenin, hâdisenin tefsiri olarak ileri sürülmesi, tek mantıklı mesnettir. (Shf. 129) Operatörün refleksleri, kudretlerinden şüphe edilmeyen asabi kuvvetlerle alâkalanarak, operatörde gayri meş'ur bir efor (bir kuvvet sarfı) yapar. Bu eforu operatör kontrol edemez ve dış ve zit bir kuvvetin mevcudiyeti halinde, operatörün bu eforu, kendiliğinden elindeki âlete tatbik olunur ve çubuk hareket eder.» (Shf. 132)

«Manyetik ışınlar belki organizmaya tesir ederse de, bu tesir bir heyecan doğurmaksızın vâkı olur. Bu manyetik ışınlar, kuvvet hatlarını teksif etmek suretile manyetik denilen cevherlere müessir olurlar. Çubuk veya sarkacın ise, miknatıstan müteessir olduğunu zannetmek hatadır. İnsan organizmasını bir telsiz alıcısı gibi telâkki eden ipotезде de hata vardır. Tamamen alıcısı arasında münasebet kurulamaz. Gayrişuur vasıtasile telsiz dalgalarını idrak etmek, belki de dalga uzunluklarını göstermek mümkün olabilir. Fakat herhangi bir şeyi öğrenmek, bilmek veya hut bulmak gibi bir ameliye, telsiz alıcısının fizik çalışmalarından çok farklı bir

şeydir. (Shf. 136) Her halde su arayıcılarının zihni faaliyeti ile telsiz çalışması arasında bir kıyaslama yapmak, psiko-fizyolojiyi veya elektro teknik prensipleri yanlış tefsir etmekten ileri gelmektedir... (Shf. 137)

«Müellif, sarkacın hareketine operatörün kendi kendine telkinin de müessir olduğunu şu deneyle isbatlamak istiyor. «Operatör, sarkacın uzunluğunun dalgaların uzunluğuna göre ayarlanması gerektiği fikrinde ısrar ediyordu. Aynı emisyonu muhtelif dalga uzunlukları üzerinden yapan istasyonlardan birisine göre sarkacın uzunluğunu ayarladık. Sonra, gizlice bu emisyonu yapan istasyonun dalga boyunu değiştirdik. Kendisini halâ aynı dalga uzunluğunda zanneden operatör, yeni değişikliğe göre sarkacın boyunu ayarlamak lüzumunu duymadı » (Shf. 137)

Sayın Antoine Luzy'nin ışınımlar hakkındaki düşüncelerini de şöyle hülâsa edebiliriz.

«Işıma kelimesi çok karanlık bir sahâyı gösterir. En cesurundan en ihtiyatlısına kadar, bütün ipotezler, bunun derinliklerine inememişlerdir. İki türlü ışına vardır, canlıların ışınması, eşyanın ışınması... İnsana hareket veren aydın kendisinde mevcuttur. Bu çok iyi tayyün etmiş fizik şartların birleşmesi ile mümkün olur. Bu şartlar arasında vaz geçilmeyecek bir tanesi olarak bilinen, arzda evrenin canlı âlemdir. Fakat diğer bazı şartlar muhtemelen müşahadeden kaçmıştır. Bunlar arasında en mühimleri, bilhassa hayatın idamesini ve ilk hareketin sağlanmasını tayin edenlerdir. (Shf. 137) Başka bir çok noktalar daha vuzuhsuz kalmıştır. Canlı hücrelerin şimik yapısının vücudü gibi... Dokuda su önemli derecede mevcuttur, fakat

bunun dışında bütün hayatı hâdiselerin istihalesi de vardır. Fizik kuvvetler gibi şüphe götürmeyen şartlar organizmada daha az önemli olmayan roller oynarlar. Ağırılık, tazyik, ışık, elektrik, müknaşiyet, hareket ve şüphesiz bilinmeyen diğerleri hayatı müvazeneyi tutabilmek için vaz geçilmez faktörlerdir.»

«Tamamen maddi bir nokta nazardan mütalâa olununca, organizma, daimî bir enerji değişiminin merkezidir. Bu enerji fizik düzene bağlı olarak ışınım neşreder... cisimler ve insan bedeni kısa uzantılı ışınlar yayarlar (Shf. 138) Eğer operatör, kendi telakkisinin kurbanı değilse, çubuk veya sarkaç, bu radyasyonları belirtmeğe müsait olur ve bazı karakteristiklerini de tesbit eder. Ancak bu ışınların uzak mesafelerden algılanması ışınların uzak mesafelere gittiği mânâsına gelmez. Elinde âleti tutan operatör kendi zihni faaliyeti ile bunları idrâk eder. (Shf. 139)

Müellif, ilk bakışta umumî anlayışa zıt gibi gelen bu görüşünü izah için, görmeğe ait ışınları ele alarak nokta nazarı kuvvetlendiren müşahhas bir misâl veriyor :

«İnsan ışınları arasındaki görme ışınlarının varlığının ve bunların kabiliyetinin, düşüncenin motris faaliyeti üzerindeki çöğaltıcı kudreti inkâr olunamaz. Görmeğe ait ışınların desteklediği düşünce, şiddet, kuvvet ve hareket kudreti bakımından artış kazanır. (Shf. 140) İnsan elektriğe benzeyen fakat ondan çok farklı enerji neşreder. Bu enerjinin yayımına düşünce ve istek tesir eder. Bu etkiyi yapan düşüncenin kendisi değilse, zihni ışınlardır. Bazı kimselerin gözlerinden tarif edilemeyen garip şeylerin fıkrıdığı hiss olunur ki, bunlar kavrar, tesir altına alır ve teshir eder. Büyük şeflerin sahip oldukları telkin kudreti böylece anlaşılmalıdır. Görmeğe ait ışınların desteklediği düşünce, gerek şiddet, gerek kuvvet ve gerekse hareket kudreti bakımından o derece artış gösterir ki, eşyayı bile hareket ettirebilir. (Shf. 141)

Görmeye ait ışınların iki türlü fonksiyonu vardır. 1 — Işıklı ışınları idrâk

eder. 2 — Karanlık zihni radyasyonlar neşreder... Gözler bir eşyayı gördüğü zaman hayal gözden çıkıp bu eşyaya giden bir ışının sonucu olmaz. Fakat eşyanın aksettirdiği veya o eşya kendiliğinden ışıklı ise doğrudan doğruya neşrettiği ışıklı ışının gelip retinaya çarpması neticesi olur. Fakat eğer bakış, göz organlarının dış âlemi görmesi için bir yöneltme veya bir intibak etme neticesini verirse, bunun optik bakımdan hiç bir neşir kudreti olmamakla beraber, psiko - fizyolojik bakımdan düşünce ile, hissi durum ile, ruh (âme) durumu ile doğrudan doğruya alâkalı büyük bir irade ve ışına kudreti vardır. Bakış radyasyonları vasıtasıyla, düşüncenin tercümanı olan söze istinat eder ve belki de kafatası cidarlarından geçmesini sağlayarak, direkt beyin ışınlarına yardım eder. Özet olarak eşyadan gelen ışınlar, retinaya çarpar, fakat düşüncenin ışınları da gözler vasıtası ile eşyaya kadar gider, böylece görme idrâki esnasında bir de ters itikametli cereyan olur ve aynı anda iki türlü radyasyon meydana gelmiş olur.» (Shf. 142)

Zararlı ışınlar, eşyadan çıkan tesirlerin muhite sinmesi, (imprégnation) ve oradan yeniden neşriyata başlaması (Rémanence) hakkındaki müellifin düşünceleri şöyle özetlenebilir :

«Radyastezide çok münakaşa edilen bir husus da, dış enerjilerin operatörün organizmasına nasıl nüfuz ettiğidir. Bu münakaşaya bir mesnet bulmak için evvelâ bu enerjinin hakikâten organizmaya girdiğini bilmek lâzımdır. Ve bunun için de isbatlanmış bir delil yoktur. Gerçeğe en yakın olan şudur ki; bilinmeyen tabiatdaki bir enerjinin nüfuz etmesi için organizmanın bu enerjinin nüfuz etmesine müsait olması lâzımdır. Ne olursa olsun, bir operatörün yakınındaki bir enerjetik sahanın veya seyyalin mevcudiyeti, eğer arzu olunursa gayrişuur vasıtası ile daima meydana çıkar.» (Shf. 142)

«Bedenden çıktığı farz olunan ışınlar da insan zekâsını uzun zaman işgal etmiş, ampirik veya fenni çalışmalara yol açmış-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

tır. Kimyacıların, astrologların, envütörlerin (Bir insanın balmumundan heykelini yapıp, bu heykele işkence yapmak suretile insana eza yapan büyücülerin) ampirik çalışmaları, maddenin veya yıldızın ceheennemî bir sanat prensiplerine göre muamele yapan organik cevherinin ışınları inancına dayanmakta idi. Fakat su arayıcılarının evrensel ışınlarını, daha ziyade kendi anlayışlarına ve usullerine dayanan inançları yapmaktadır. Böylece de her memleketteki başlıca su arayıcılarının çalışmalarında kendi değişmez fikirlerini bulmak mümkündür. (Shf. 143)

«Zararlı ışınlarla gelince; bu konu ile en karanlık ampirizme gireriz. Bu ışınları diğerlerinden ayırt etmek için uzun ve metodlu çalışmalar lâzımdır. Çünkü menşei kolaylıkla anlaşılmayan auto - suggestion (Kendi kendine telkin) bazı kimselerde karışıklık yapmaktadır. Bazı zararlı ışınlar, arzın miknatıslığı istikameti ile alâkalıdır. Yatakları fena istikamette konmuş olanların rahatsız olmaları gibi. Zararlı ışınlar için en iyi detektör bitkilerdir. Sapları suda olan buketlerin muhafazalarının az veya çok uzun oluşu bu radyosların muhtemel varlığını gösterir. Bilhassa fujerler çok hassastırlar. Ömürleri uzun sürer, fakat zararlı radyasyonlar olunca bir kaç saatte solarlar.» (Shf. 149. 150)

«Sinme olayına gelince; Düşüncenin ifade ettiği zihni ışınlar, hiss olunur bir tazyik yaparlar. Bu tazyikin şiddeti hissi duruma bağlıdır. Bu ışınlar, muhite ve eşyaya sinmek suretile tekrar intişarlar yapmak kabiliyetindedirler. Belki de bu enerji rezervleri, bazı mahallerde esrarengiz hâdiseler meydana getirirler. Bu hâdiseler, hassas kimselerin, hattâ normal şahısların psişik faaliyetlerini tevik eder. Tesirleri garip, beklenilmez, hoş veya korkunçtur. Hayalet görmek, tekinsizlik, şüpheli gürültüler, dokunup geçme, birsinin mevcut olduğu hissi, makûl olmayan bir rahatlama veya mutluluk duyma hissi, hiç bilmediği bir yere girilince sempati veya antipati duyduğu varlıkların orada yaşamış oldukları hissi, korku, soğukluk, dehşet hisleri gibi bazı mahallere sinmiş

olan radyasyonlar, fena aksiyonlar yaparlar. Ve ruhta (esprit) bir nevi antipati sonrası meydana getirirler. Unutmamak ki, canlı varlıkların düşünce ışınlarının tekrar ışınları ölümlerinden çok sonra da varlıklarını devam ettirebilir.» (Shf. 152)

«Eski binalarda, şatolarda tekrar ışınmanın nasıl hissolunduğu şimdî anlaşılıyor. Mahzenlerde, yeraltında kıymetli eşyanın saklandığı yerlerde, kayaların içine oyulmuş kovuklarda dışardaki havadan masum olan eşya, çoktanberi yok olmuş olsalar bile bunların tekrar ışınları senelerce muhafaza olunur. Hazine avcıları, define ihbarlarında tedbirli olmalıdırlar.»

Tekrar ışınmanın ışına şiddeti, tesirini sındırmış ve sonradan yok olmuş olan eşyanın şiddeti gibidir. Madenlerde tekrar ışına daha şiddetli, organik maddelerde daha zayıftır. (Shf. 154) Sinme zamanla olduğu gibi çok çabuk ta olabilir. Sinme nihayet bir radyasyon boşanması yapar ve bu radyasyon bir şahıs veya eşya vasıtası ile diğer bir şahsa veya eşyaya geçer. Radyestezik kıyaslama örneklerine (Temoin) (*) kendi itibarı hassasını veren bu sinmedir ki, diğer eşyaya hudutsuz intikaller yapar. İster istemez tesir ister, temas suretile olsun kıyaslama örneğinin sahip olduğu yük zayıflamaz. Fakat bu bir enerji transferi değildir. Tesir almış eşyada bir yaratma durumu vardır. Bu tekrar ışınlar az çok uzun bir süre devam eder. Böylece meselâ ölmüş birisinden alınan madeni veya alçı mülâjelerde o şahsın bütün beşeri radyasyonları bulunur. Bu radyasyonlar, mülâj yapılan malzemeden fotoğraflara bile intikal ederler. Ancak yaşayan veya ölmüş kimseler radyasyon neşretmekte devam etseler bile, tekrar ışınmadan ileri gelen radyasyonlar kıymet-

(*) Temoin: muhtelif deneylere maruz kalmış hayvan, bitki vesaire ile mukayesesi yapılmak üzere yine aynı cinsten olan ve hiç bir hususî muameleye tabi tutulmamış bulunan bireylere verilen isimdir ki, dilimize kıyaslama örneği diye çevrilebilir.

lerinden düşebilir. Tesir olmuş eşyanın tabiatına göre radyan durumun sönmesi değildir. Bir el yazısı, bir mektup takriben beş sene radyasyon neşreder. Bir elbise 15 sene, şahsi ufak eşya altı ay, bir apartman dairesi, ikamet etmiş olan şahsın zihni faaliyetini dışarı veriş kuvvetiyle oranlı olarak iki sene dört eli seneye kadar sürer. Sıkı kapanmış bir mezarda ise, sinme binlerce sene varlığını sürdürülebilir.» (Shf. 156)

Yazar, bu sinmelerin müzahhas bir misalinin vermek üzere kokunun eşyaya sinmesini ve bu eşyaya o kokuyu bir süre neşretmesini zikrediyor. Sinmeden doğan endüksiyonu da bir miktatın bakır bir demir çubuğu etkilemesine benzetiyor. Ve ışınma tetkikatını hayvanlara kadar uzatarak hayvanların bir izi takip etmesinin sadece koku almaktan ileri gelmediğini, eşyaya sinen radyan tesirlerin de önemli rolü olduğunu misalleri ile anlatıyor.

Tekrar ışınmanın yanıtıcı tarafları olduğunu da açıklıyor. Bunun sebebinin de muhtelif maddelerin ışınmalarının üst üste gelmesine ve bunların karanlık ışınlar yapmasına atfediyor.

Radyestezi ile geleceği bilmek hâdiselerine gelince: «İstikbâli bilme sanatının ilmi ve felsefi bir mesnedi olmamakla beraber bunu kehâncle karıştırmamalıdır. Bu günün hâdiseleri istikbâli şartlandırır» diyerek keyfiyeti sebep-netice kanununa bağlamaktadır. (Shf. 354-357)

Radyestezi ile gaibi bilmeye dair zikrettiği şu misâl, bu konuda nasıl çalışıldığı hakkında bir fikir vermektedir :

«1930 larda Paris sosyetesinde tanınmış bir Hanımefendi, nevrasteni krizi geçirir. O sırada taşrada bir iş takibinde olan kocasına bir mektup yazarak «Avdetinde artık beni ebediyen bulamayacaksınız» der. Koca Paris'e döner. Hizmetçiler hanımın bir kaç saat evvel evi terkettiğini ve nereye gideceğini söylemediğini bildirirler. Koca hem polise hem de bir radyesteziste başvurur. Radyestezist, gerekli matüratı ve ayrıca hanıma ait bir iki parça eşyayı alarak bürosunun sessizliği içinde ve Paris'in planı üzerinde çalışmalarına

başlar ve Hanımın Orsay garında, aynı isimdeki otele indiğini tesbit eder. Mahalli tetkikata göre, hanım geceyi otele geçirir ve oradan ayrılmıştır. O garın bir trene bindiği tahmin olunabilirse de, radyestezist firari hanımın bu gardaki otele kalmasını, kendisini arayacakları gazımağa mâruf elabir diye düşünür. Tekrar Paris haritası üzerinde çalışır, bir netice alamaz. Bu sefer Fransa haritası üzerinde çalışır. Sarkağı onu Marsilya'ya götürür. Müteaddit kontrollerden sonra kaçak Hanımın Marsilya'ya gideceğine kâni olur. Radyestezist, koca ve kâtibi Marsilya'ya giderler, mahalli polise haber verirler. Marsilya'nın başlıca otelleri aranır, bir şey bulamazlar. Koca, ümitsizliğe düşerse de radyestezistin ısrarı üzerine beklemeye razı olur. Nihayet iki gün sonra kaçak hanımı, bir ekspresten Marsilya garına inerken yakalarlar. (Shf. 358, 359)

Burada araştırmanın pek az bir kısmı muhakemeye istinat etmekte, bütün ağırlık sarkağın gösterdiği delillere dayanmaktadır. Bu günkü bilgimizle, hâdisenin sebep-netice ipçesine nasıl bağlanacağını ve mekanizmasını tayin etmek mümkün olmuyor. Ancak olayın en mühim tarafı, radyestezistin, sarkağın verilerinden emin olması ve hanımın gitmeğe karar verdiği yeri, kararı tatbik sahasına koymadan iki gün evvel bilmesidir.

♦♦

Luzy'nin 460 sahifelik eserinin konumuzu aydınlatacak kısımlarını özetledikten sonra, radyestezinin oluş sebebini ve mekanizmasını daha da özetleyerek yeneden gözden geçirelim :

1 — Radyesteziyi meydana getiren faktör, canlı ve cansız eşyadan intişar eden ve kuvvet alanı da denilen ışınlardır.

2 — Bu ışınlar radyestezi âletlerini doğrudan doğruya harekete getirmezler. Bunu yapmak için bir insan organizmasına ihtiyaçları vardır.

3 — Bu kuvvet alanları insan organizmasına da direkt etki yapmazlar. Bunun için insanın psişik durumunun ve gay-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

rişuurunun müdahale ve tavassutu ile organik reaksiyonlar hasıl olması lâzımdır.

4 — Canlı ve cansız eşyadan intişar eden ışınlar, radyestezik etkileri hemen yapabilecekleri gibi, eşyaya sinmek ve şartlar müsait olduğu zaman sindiği yerden tekrar ışımak suretile, aynı etkileri bir müddet sonra da yapabilirler.

5 İnsan ışınları meyanındaki görme ışınlarının hareki (motrice) faaliyeti çoğaltıcı kudreti vardır ki, bunun kökeni, düşünce ve istek gibi zihni faaliyete ait ışımaldır.

6 — Görme ışınlarının yöneticisi durumunda olan bakış, radyasyonları vasıtasile, düşüncenin tercümanı olan söze istinat etmektedir.

7 — Yukarki altı faktörün kurmuş olduğu mekanizma, radyestezi âletlerini tahrik eder ve bu suretle de, yeraltı cevherlerini bulmak, gaibi veya istikbali bilmek, hasta uzuvları tesbit etmek, zararlı ışımaları ayırt etmek mümkün olabilir.

Şu özetten anlaşılacağı üzere, radyestezik fenomenler, diğer parapsikolojik fenomenlere çok yakın bir benzeyiş göstermektedir. Bazı hâdiselerde, ışınların cansız maddelerden çıkarak yine cansız olan radyestezi âletlerini etkilemesi, onun parapsikolojik vasfını zadelememektedir.

Çünkü burada mutavassıt unsur, insanın gayri şuurunun ve psişe ötesi henüz mahiyeti bilinmeyen faaliyetinin etkilediği fizik bünyedir. Hiç değilse bugün için böyle biliniyor. Bu duruma göre radyestezinin, parapsikoloji dalları arasında mütalâa olunması tabiidir.

Fakat hangi dalda yer almalı? Yukarıda bahsolunan üç kategoriden birinde mi? yoksa, bunlara ilâve olunacak yeni bir dalda mı?

Bahsi geçen üç sınıftan, parafizik olaylar arasına radyestezi giremiyor. Çünkü, parafizik olaylar, eşyaya mekanik bir kuvvet tatbik etmeksizin hareket ve faaliyet vermektedir. Radyestezide bu vasıf yoktur.

Duyular dışı idrâke gelince: radyestezi, telepati, telestezi, durugörü veya entüvizyon gibi bir idrâk hadisesi olmadığına göre, bu sınıfa da yabancı kalmaktadır.

Radyestezi, canlı ve cansız maddelerden çıkan ışınların, insanın psişik veya metapsişik durumunun müdahalesi ile fizyolojik reaksiyonlar hasıl ederek, tezahür ettiğine göre, hassasiyetin dışarı çıkması suretile meydana gelen parafizyolojik hâdiselere en çok yaklaşmaktadır. Binaenaleyh, radyestezi bu sınıfta bir yabancılık göstermeksizin yer alabilir.

ŞUUR PROJEKSİYONU

Astral Seyahat ya da Deneysel Dedublüman olayını şahsen denemek isteyen, öğrenip bilgi edinmeği arzu edenler için Metin KIRAZ'ın hazırladığı bu pek değerli ve ülkemiz için biricik eseri

**YAYINLADIK. Fıatı 750 kuruş
P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.**

Çocukta, Hafıza, Dikkat

(Sayfa 15'den)

6. Aşağılık yaratan davranışlar ve sözler.

7. Zararlı cinsel eğitim.

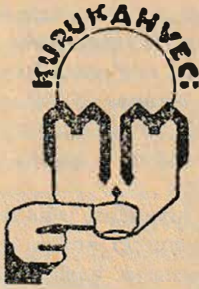
Eğilim bunlardan da kolayca anlaşılacağı gibi aşağılık kompleksinin meydana gelmesinde, gelişmesinde çevre faktörü başlıca rolü oynamaktadır. Zira olumlu çevre etkileri yaradılıştan gelen veya sonradan ortaya çıkan kusurları zararsız hâle getirebilir. Bu kusurları yapıcı birer kaynak yapabilir. Doğuştan veya sonradan bir vücut kusuru edinen bir çocuk, çevrenin olumlu desteğini sağladığı takdirde bu kusuru kolaylıkla ödünleme (telâfi) olanağını bulur. Ya vücut yapısının bazı yerlerini geliştirmek, ya da ruh dünyasını olağanüstü bir faaliyete yöneltmek suretiyle ödünler (telâfi eder).

Burada en önemli iş, aile ve okul çev-

relerine düşmektedir. Bazı ana-babalar çocuklarına yapabilecekleri işleri yapmak olanağını vermez. Çocuklarının bütün işlerine karışırlar. Onların kendi kendilerine iş yapmalarını önlerler. Bu şekilde çocuk güven ve sorumluluk duygusundan yoksun kalmış olur. Aynı zamanda da çocukta tabii olarak bulunan aşağılık duygusu da kuvvetlenmiş olur.

Bu konuda ana-babalara düşen en önemli iş, çocuklarını küçük düşürmek değil, tam tersine olarak, çocukların içinde bulunan tabii aşağılık duygusunu, yaratıcı üstün bir yön vermek suretiyle yapıcı bir hâle getirmektir. Özellikle çocukluk devresinde sürekli olarak küçük düşürülen, önemsizliğine inandırılan çocuk, ömrü boyunca değersizliğinin acılarını duyabilir ve çevresinde-de aynı acıyı yaratmaya uğraşabilir.

(Devam Edecek)

Tesis tarihi 1871

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MAHDUMLARI**

EN NEFİS KAHVEYİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHMİS.
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

Sevgi Seks Duygusu Ve Bunalımı

● Dr. Gültekin CAYMAZ

Çocuğun ilk karşılaştığı sevgi anne, baba sevgisi, Çocuk seilmeyi doğal bir sey olarak öğreniyor ve onları sevmeye başlıyor. Kendisine verilen oyuncakları, emziğini, süt şişesini sevmeye başlıyor. Kendisinin olan her şeyi sevmeye başlıyor, eşyalarını, arkadaşlarını, evini.

Bir kardeş doğunca, kendisine olan sevgi azaldığı için kıskanmaya başlıyor. Sevgiden sonra ve onun zıddı olan kıskançlık duygusunu öğreniyor.

Çocuk küçükken 5 duyu organından gelen duyu uyarıları ona zevk verirse o seylere karşı sevgi duyuyor. Yani tatlı bir

yemeğe güzel bir kokuya görüntüye, sese, müziğe karşı sevgi duyuyor. Okşanmadan hoşlanıyor. Buluğ, ergenlik çağından sonra okşanmanın en etkili olduğu seks organları da canlanıyor ve onların okşanması vücutta bir haz duygusu, seks duygusu doğuruyor ve bunu sağlıyana karşı da bir sevgi duygusu ortaya çıkıyor. Böylece seks duygusu, çok kuvvetli zevk veren bir duyu olarak çocuğun, gencin dikkatini çekmeye başlıyor.

Bu kuvvetli duygudan, seks duygusundan daha ilk uyandığı andan başlayarak yani 10-14 yaşlarından başlayarak, karşı cinsten insanlarla ilişki kurarak faydalanmak düşünülebilir. Fakat bunun ilk sonucu, o genç kızın evlenmeden çocuk sahibi olması olacaktır. Bunu kimse istemiyor. Genç kız para kazanıp da çocuğuna bakacak duruma gelirse veya çocuk olmasını önliyecek tedbir alırsa, bazı kimseler artık seks ilişkisine engel kalmadı diye düşünüyorlar. Bu düşünce, modern diye adlandırılan çağımızda, birçok ülkede insanların uygun buldukları bir düşünce oluyor.

Sanki mutluluk için gereken en önemli şey çocuk yapmaksızın serbestçe seks ilişkisinde bulunmuş gibi. Seks duygusuna boyun eğmek, uyuşabildiğin her kişi ile, başka bir şart aramaksızın seks ilişkisi kurmak mutluluk sağlamanın en akla yakın yoluymuş gibi insanlar düşünmeye ve davranmaya başlıyorlar. Fakat acaba seks hürriyeti gerçekten mutluluk sağlıyor mu? Mutluluğun temelinde seks hürriyeti mi var? Yoksa insanın eşine karşı olan sevgisi mi var? Acaba insan seks hürriyetine inanan ve onu uygulayan bir eş ile onu kıskanmadan ve aynı zamanda onu severek yaşayabilir mi? Acaba insan, sevdiği anne ve babası yeni doğan kardeşe ilgi gösterdiği için onlardan soğurken, kardeşini kıskanırken ve mutluluğu azalırken, sadece kendisine ilgi gösteren bir eş mi daha çok sevecektir, yoksa kendisinden başka her kim ile uyuşabilirse onunla seks ilişkisi kuran bir eş mi daha çok sevecektir?

Seks ilişkisi genellikle kuvvetli bir zevk duygusu doğurabilir. Ve bu duygu kuvvetli bir sevgi duygusu da doğurabilir. İlk defa seks ilişkisi kuracağınız kimse eğer sizin eşiniz ve ona kuvvetli bir sevgi ile de bağlanmanız mümkündür. Eğer eşinizin başkaları ile de seks ilişkileri oluyorsa veya olmuşsa onları kıskanacaklarınız ve eşinize olan sevginizin azalacak, ilginiz azalacak. Acaba azalan veya azalacak olan bu sevgi eksikliği mutsuzluk doğurmayacak mıdır?

Boşanmalarda çok önemli bir sebep olan evlilik dışı seks ilişkileri sevgiyi ortadan kaldırarak evlenmeye son verirken, evlilik öncesi seks ilişkileri de daha sevgi ortaya çıkmadan, onun tam gelişmesini engellemeyecek midir?

Hiç kullanılmamış bir elbiseyi zevkle giyen insan, hiç kullanılmamış bir eş kolayca sevmeyecek midir?

Yaşam boyu mutluluk amaç ise, bunun temelinde en geniş oranda sevgiye yer vermek gerekmez mi?

Sevilecek bir durumda kalmak gerekli değil midir?

Birçok kimse ilk defa olarak karşı cinsten birisi ile tanıştığı, konuştuğu, el ele tuttuğu yeri, anı, zamanı sevgiyle veya hasret ve hüznle anar. İlk defa gittikleri bir yeri, ilk defa gördükleri bir filmi sevgi veya hüznle anar. Hüzn, hasret o ilk sevgilinin artık uzakta olması ve bu günkü eş olmamasından dolayıdır. O ilk sevilen kimse gitmiştir, kaybolmuştur. Bu ikinci veya bilmem kaçınıcı kimse, o ilk sevgiyi uyandıramaz. Hüzn, hasret onun içindir. «O Ağacın Altını Bilmem Anıyor musun?» diye başlayan şarkı bir çok kimsede bu üzümlü duyguları uyandırdığı için dillerden düşmez olmuştur. Halbuki o ilk sevgi ve özellikle insanda çok kuvvetli bir duygu uyandırması mümkün olan o ilk seks ilişkisi, ilişkileri yaşam boyu beraber olmak istediğiniz kimse ile yaşansa mutluluk ihtimali çok yüksek olmayacak mıdır acaba?

Yaşam boyu mutluluk için böyle bir çabaya gerek yok mudur acaba?

Biz, yaşam boyu mutluluk için böyle bir çaba göstermezsek, neden öyle bir mutluluğa hak kazanalım? Neden layık olalım?

Çaba gösteren ile göstermeyen neden eş olsunlar?

Neden ikisi de eşit mutluluğa hak kazansınlar?

İkisine de mutluluk için eşit olanak verilmesi adalete yakışır mı?

Fakat genellikle çağımız insanı 10-14 yaşından başlayarak bu çeşit bir düşünceyle zaten karşılaşmıyor veya karşılaşsa da kabul etmek istemiyor. Çünkü seks hürriyeti her gün gazetelerde, dergilerde ve sinemalarda savunuluyor. Çünkü gazeteler ve dergiler serbest seks'in şöhretli kadınlarını, erkeklerini sanki imrenilecek değerde, özenilecek kimselermiş gibi topluma tanıtıyor, duyuruyor. Seks resimleri, kitapları, filmleri çok kazanç getiriyor. Giyim eşyaları, bir ölçüde ekonomi, seks duygusunu tahrik etmeyi, canlı tutmayı amaç ediniyor. Sonuçta ise çoğunluk seks duygusunu erken yaşlarda doyurmak ça-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

relerine baş vuruyor. Evlilik öncesi veya dışı seks ilişkileri artıyor. Bu ise evlilikte sevgiyi azaltıyor veya engelliyor. Mutsuzluğa yol açıyor. Seks ilişkisi artık bir mutluluk aracı değil bir mutsuzluk, kıskançlık kaynağı oluyor. Bu ise seks bunalımını denemeye zorluyor. Evlilik dışı olsa, seks ilişkileri artık bir mutluluk aracı olmaktan çıkıyor. Yine bir kıskançlık ve mutsuzluk aracı oluyor. bunalım aracı haline dönüşüyor. Böylece Yani seks ilişkisi bir sevgi aracı değil, bir seks bunalımında en önemli sebebin seks hürriyeti olduğu ortaya çıkıyor. Basın yayın organları, giyim, kuşam, süs eşyası, kozmetik sanayi, doğum kontrol ilaçları üreten sanayi seks hürriyetinden kazanç sağladıkları için seks bunalımını yaratan diğer etkenler olarak ortaya çıkıyorlar. Bu kadar propaganda karşısında 10-14 yaşındaki bir çocuk veya dahabüyük bir genç, henüz tam gelişmemiş olan aklı ile karşı koyamıyor ve söylenenlere inanıyor.

Fakat bütün bu propaganda sadece seks duygusunu kamçulamıyor. Aynı zamanda nüfusun çoğalma hızını da arttırıyor. Seks bunalımı ile beraber bir de nüfus patlaması sorunu, açlık sorunu ortaya çıkıyor ki. henüz gizli veya açık seks hürriyetine inanan ülkeler buna, dünya çapında bir çare bulabilmiş değiller. Ve seks duygularını bu kadar aşırı derecede ve bu kadar sürekli olarak uyardıkları

sürece de, seks ilişkisinin doğal sonucu olan nüfus artışına engel olmaları beklenemez, beklenmemelidir.

Bütün bunlardan dolayı seks hürriyeti, kıskançlık doğurarak sevgiyi yok ediyor, seks bunalımını doğuruyor ve insanların mutluluğuna engel oluyor. İnsan mutluluğunu engelliyen en önemli sebeplerden biri olduğu için, çocuklarımız henüz ergenlik çağında iken, onları bu konuda, seks hürriyetine karşı iyice eğitmemiz gerekir her halde, eğer basın, yayın organlarına ve ekonomik propagandaya karşı onları yalnız bırakmak istemiyorsak. Eğer tecrübe ve gözlemlere dayanan bilgiye sahip, düşünme yeteneğine kavuşmuş bir insan, baba veya anne olarak, henüz aynı yeteneklere kavuşmamış çocuklarımıza karşı böyle bir sorumluluğumuz olduğunu zannediyorsak.

İyi, doğruyu, gerçeği bilip de onu uygulamamak suçtur, günâhtır demişler. Çocuklarımızın da aynı gerçekleri görüp anlaması için, onların da aynı yanlışları yapmalarına, özgürlük çağındayız bahanesi ile izin mi verelim? O zaman bizim bu bilgileri kazanmış olmamızın ne değeri vardır? Eğer biz şimdi onlara bunu anlatmazsak, ilerde onlar da aynı yanlışları yapınca, BİZİ NİÇİN UYARMADINIZ? diyecekler midir? O zaman bu haksız bir soru mu olacaktır?

30 DERSTE

Ruhsal Güçleri Geliştirme Tekniği

Dr. T. Lobsang RAMPA

Gözden geçirilmiş, geniş ilâveli 2 nci Kitap Baskısı

Fiatı : 10 TL.

Ruh ve Madde Yayınları. Ödemeli isteyiniz

Tesirler Hakkında Düşünceler

● Feridun TEPEKÖY

«Tesir» terimi, çok geniş kapsamlıdır. Sınırları bilinenlerin ötelere kadar uzanır. Hattâ, kâinatların sonsuzlukları nazarı-ıtibara alınacak olursa, «tesir» teriminin de kapsamını, sonsuza dek uzatmamızda bir sakınca yoktur. Bir başka açıdan ele alacak olursak, kâinatta her oluşan şey'in bir tesir yayılımıyla birlikte düşünülmesi gerektiği görülecektir. Kâinatlar, sonsuzluk içinde iç içe ortamlar teşkil eder. Keza tesirlerde bunların yanı sıra iç içe kademeler teşkil ederler. Bu kademeler birbirine bağlıdır. Biri, diğeri- nin devamı süresince mevcudiyetini muhafaza edebilir. Yani birisinin varlığından dolayı, diğeri vücut bulmuştur. Onun yaratıcısı, bir bakıma ona tekaddüm (önegeçen) edendir. Transformasyon veya akis dediğimiz olayın, uygun bazı vasatlar (ekranlar) aracılığıyla oluştuğunu görmekteyiz. Bu transformasyon ekranları, çeşitli karakterlerde bulunabilmektedirler; maddî ve gayrî maddî yapıda mevcudiyetler şeklinde olabilmektedirler. Bir bobin, bir mikrofon, bir fotoselden tutun da duyu organları ve beyin ve sinir sistemine kadar genişletilebilir. Ruhsal tesirlerin «idrak» haline transforme edilmesi veya bunun tersi gibi ameliyeler mevzuubahistir. Mekanizmaların esasları tam olarak bugün bilinmese dahi, bu değişimlerin varlığı ortadadır. Her var olan ve her oluşan nesneyi, belirli tesirler zümresinin, bir vasatta, tecellisi olarak kabul edebiliriz. O halde bu varsayım gereğince, maddenin, kâinat vasatlarının ve de varlıkların mevcudiyetleri ve oluşumlarında bir yaratıcı tesire tâbi olmaları ve o tesirin bir transformasyon olarak

kabul edilmelerinde mantık dışı bir hal olmamalıdır. Bunları var eden tesirin ortadan kalkışı veya karakter değişikliği neticesinde, bütün bu kâinatlar ve varlıklar bir an içinde ya ortadan kalkar veya hüviyet değiştirirler. «Ol» dedi ve «oldu», diye ifade edilen gerçeğin anlaşılmasında belki bu düşünceler bir dereceye kadar yardımcı olabilir ve bir sezgi zemini hazırlayabilir. Kaba maddi vasatların mensubu olan bir varlık için, irade ve arzunun tecellisi, maddî harekete bağlı fiilleri gerektirmektedir. İstenilen bir nesnenin alınması için kolumuzu ve parmaklarımızı kullanmamız gerekiyor. Ama daha süptil vasatlarda cevlân edecek irade ve arzu yayılımları, bambaşka tabiat kanunlarının tecellisinden faydalanır ve bizlere «mucize» karakteri gösteren olayların doğuşuna sebep olabirler.

**

Bazı olayların cereyan tarzlarına bakılarak, aslında yapılan bir tesirininin ve o tesirden müteessir olan bir muhatabın olamayacağı iddia edilebilir.

Telkin tedavilerinde hastanın imanı, netice üzerinde başlıca role sahiptir denir.

İsa peygamber de şifaya hastalara «haydi git imanını seni kurtardı.» demiştir. Acaba gerçekten, yapılan birtakım esraren- giz tesirler yoktur da, sadece kendi kendimize yaptığımız bir telkin ve imanımızın mı neticelere hâkim olduğu bir durum mevcuttur. Ne o, ne de bu. Her ikisinin de etkisini birlikte düşünmek daha doğru olsa gerekir.

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

Nitekim, müşahedeler göstermektedir ki, iman sahibi bir şahıs veya telkin kabul eden bir hasta, daha kolaylıkla şifaya kavuşmaktadır. Buna karşılık imansız ve inatçı bir şahıs için aynı kolaylıklar düşünülemez. Ama bütün müşahedelerimiz bu merkezde olmadığında, tesirlerin gerçekten var oldukları ve müessiriyetlerini gösterdikleri hususu üzerinde durmamızı zorunlu hale getiriyor. Evet haberciler edilmeden gönderilen birtakım müspet ve menfi tesirlerin, bir şahıs üzerinde etkili olduğu da tespit edilebiliyor. Burada inanmak veya inanmamak şıkları ve telkin gibi hususlar rol artık oynayamazlar. Kara büyü ile telepatik uyarıları ve hatta ruhsal tedavileri de misal olarak düşünebiliriz. Bir yerde vuku bulan bir olaydan etrafa yayılan çeşitli tesirlerin bir kısmı tesbit edilebiliyor. Işık, ses, sarsıntı, manyetik bir ruhsal yayılımlar, karakterlerine uygun bir formda mekân içinde yayılırlar. Ancak ruhsal tesirlerin karakteri ve hızları hakkında bir bilgiye sahip değiliz. Özellikle incelenip araştırmalar derinleştikçe, bunlar üzerindeki tasarruf günümüzde elbette çoğalacak ve imkânlarımız genişleyecektir. Maddî karakterler dışında olduğunu kabul ettiğimiz ruhsal tesirlerin (enerji yayılımları) âdeta mekân ve zaman dışında bir yayılış gücüne sahip oldukları akla yakın gelmektedir. Düşünce, tahayyül gibi zihni ve ruhsal faaliyetlerin incelenmesinden elde edilecek sonuçlara göre, böyle bir varsayımı yapılabilir. Bu takdirde ruhsal enerji yayılımları için hiç değilse şimdilik; her mekânda her an hazır bulunacağını, hızlarının sonsuz olabileceğini kabul edebiliriz. Ancak maddî vasıtalara uygun bir transofrmasyon aracılığı ile aktarılıp aksettirildiğinde, yayılım hızı karakterinin maddileşmesi oranında sınırlı bir düşüş kaydedecektir.

Ruhsal tesirlerin nispeten maddileşmiş bir şekli olan irade ve iman yayılımları, bu tesirleri muhatap şahsın, yayacağı irade ve iman yayılımlarıyla bir girişim yaparak, neticede yepyeni bir tesir olarak ortaya çıkar. Süptil tesirler diye vasıflandıracağımız bu tipten enerji yayılımla-

rının, yapı özelliklerinden biri olan bu girişim yoluyla yeni vasıflar ve güçler kazanma olayı, çok önemli ve enteresan neticeler doğurur. Nitekim, iman sahibi bir kimsenin daha kolay şifaya kavuşmasını böyle bir açıdan açıklayabiliriz. Keza imansız bir imanın aynı şifa tesirleri karşısında daha az etkilenmeside aynı şekilde açıklanabilir. Süptil tesirlerin —eğer tabir caizse— plâstik bir özellikte sahip olduğu söylenebilir. Nitekim, değişik yapıda birçok tesir karşısında, âdeta matematik bir şaşmazlık altında bir sentezle, yeni bir denge ve yeni bir bileşke halini alıp karşımıza çıkmaktadır. Tabii etkisi ve sonuçları da buna göre değişmektedir. Kâinatlar ve olayların karşılıklı oluşumu ve gelişiminde, tesirlerin karşılıklı sentezleşmelerini düşünmek, kavram ve açıklamalarımızda bizlere kolaylıklar sağlayabilir.

Kâinatların varlığı ve varlıkların tekâmüllerleriyle yakından ilgili fill ve mes'ulliyetler sahibi idareci plânların (veya buna mekanizma da denebilir.) devamını sağladıkları enerji yayılımları (veya idareci ve yaratıcı tesirler), seçilmiş bir maket olarak, belirli bir formu teşekkül ettirirler. Burada da varlıklardan gelecek enerji yayılımları ile girişim ve bileşkeler teşkil eden bir oluşumun şaşmaz bir mekanizmayı temsil ve harekete geçirdiği düşünülebilir.

Belli bir maksada göre programlanmış elektronik bir beyin, verilen enformasyonlar karşısında verdiği cevaplar, kaba bir misal olarak düşünebiliriz.

Bu misalimizde matematik bir kesinlikle ve şaşmaz neticeler veren bir sistemin (mekanizmanın) işlemekte olduğu görülür. Gelen tesirlerle alınan neticelerin (koordine) olduğu ve sadece tek netice olarak kabul edilebileceği hesaba katılacak olursa, kâinatta hâkim olan illet-netice prensibinin mânası ve her olayın tam ve yerinde bulunduğu düşüncesi ve ayrıca iyilik ve kötülük mefhumlarının gerçek anlamı, daha açık ortaya çıkabilir. Beşerî

krakin üzerinde, kâinat olayları için bir hatanın bulunmadığı düşünceside böylece daha net bir anlam kazanmış olur.

Istıraplı olsun saadet verici olsun her olayın, varlıklarını tekâmüllerine hizmet için cereyan etmekte olduğu (veya programlandırılmış bulunduğu düşüncesi de) gene böyle bir açıdan bambaşka bir mânâ kazanacaktır. Keza ilâhi taktır, ilâhi mu-

rat gibi mefhumlar hakkındaki düşüncelerimize daha bir yakınlık getirebiliriz. Ayrıca varlıkların hissiyetleri (hissilikleri) ile müteal fatalizmin birlikte ele alınması hususunda bazı kolaylıklar da sağlayabiliriz. İtiraf edebiliriz ki, bütün bu düşüncelerin hemencecik ve kolayca elde edilmesi mümkün olamayacaktır. Üzerlerinde çok durup, çok düşünmek ve müşahedeler yapmak gerekecektir.

Mutluluk - Seçkinler ve Patlamalar

(Baştarafı sayfa 3'de)

tik patlamanın son hazırlıklarını yapıyorlar. Öyleki, fizik ile metafizik birleşecek duruma gelmektedir. Fiziğin, matematiğin patlayarak metafizikle temasa geçmesi pek uzun sürmeyecek. Sizin metapsişik'iniz psikolojinin yarım patlamış parapsikolojiden daha ileridir.

Hatta bütün bilimler, mistik ve dinsel patlamanın ötesindeki bir realiteye geçmiş

olan metapsişikinizin alanına zaman zaman geçmeye çalışmaktadır. Matematiğin «kesinsizlik» kuramı gelişiyor. Yani $2 \times 2 = 4$ değil artık. Bu nedenle insan sırf madde olamaz, ama ruhu bilimin kabulü için zorlamayın, bilim, tümüyle patlama sancıları içinde kıvrıyor. Ancak geniş spektrumlu bir patlamadan sonra bütün bilimler bir üst düzeyde birbiriyle âhenk haline girecektir.»

Tekâmülcü Ruhçuluk Ve Medyomsal Yönetimin İlkeleri

Dr. GUSTAVE GELEY

Bilimsel ve felsefi ruhçuluğun tekâmüle dayalı yorumu ve Medyomların yönetim ilkeleri, celse şartları, istemsiz hileler...

Yeni Yayınlandı

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ. FİYATI : 10.— TL.

Bilgi Celselerinden

— Görüyorum ki, arkadaşlar mütemadiyen bilgiler almak ve yeni hamleler peşinde koşmak arzusunu gösteriyorlar. Bu arzu gayet haklı ve güzel bir şey; fakat bilgi, ne üste giyilip sonradan çıkarılan bir elbise, ne de sonuna kadar çıkarmamak üzere takılan bir mücevher değildir. İki yol da mütesaviyen hatalı çıkmaza götürürler. Bilgi bir bütündür. Sizler için bunun künhüne nüfuz etmek imkânı bulunmadığındandır ki, bunu parçalara ayırmak ve zahiren kısımları birbirinden tamamen ayrı olarak mütalâa etmek zaruretindedir. Bilgi, esasen kâinatta mevcut, fakat sizin ancak kademe kademe, basamak basamak vâsıl olabileceğiniz birliğe sevkeder. Bilginizi, bu bakımdan, her yünden arttırmağa çalışınız. Burada şüphesiz ki, bilgi demekteki maksadım, tıpkı dersini ezberleyen bir mekteplinin yaptığı gibi, bunu öğrenip doğru-dürüst tatbik etmemesi veya bir kenara bırakması değildir. Hakikî bilgi, içinde bulunduğunuz maddî plândaki hâdiseleri, kudretiniz dahilinde tetkik edip bunları ruhî cephenizden değerlendirmeniz ve bunları ancak başkalarının ve bundan sonra sizin tekâmülünüze bir basamak teşkil ettikten sonra, bunlara bir ideal olarak bağlanmamak gerektiğini idrâk edebilmenizdir. Hakikî bilgi, ne maddeden kaçmak, ne eprövlere sınırlanmak ve ne de onlara bağlanmakla kaim olan bir husus değildir. Şayet böyle yaşadığınız maddî hâdiselerden kaçıp kurtulmayı ve bu şekilde, neticede nefsanîyete sevkeden pasiflik ve atalet haline geçerek sözde kendi saadetini temin etmek isteyen gâfiller varsa, bunlar asla yanlış yolda olduklarını anlamalı ve ikaza mâruz kalmalıdır. Diğer taraftan aynı şekilde

maddeleri kendine ideal edinenler ve ufuklarında maddî mâbuttan başka ve ondan öteye bir şey düşünmeyenler de daha korkunç bir uçurumun yanbaşında bulunmaktadırlar. İşte hakikî bilgi ve nur, ancak içinde bulunduğunuz hâdiselerin kendi kudretiniz dahilinde... tekâmül vasıtası olduğunu ve bundan daha mühimmi, sizin kadar ve hattâ sizden daha fazla başkalarına yükselmesine bir âmil olduklarını tam mânâsıyla idrâk etmekle varılması mümkün bir merhale olur. Yâni hüllâsa olarak, sonsuzluklar içinde, şu bir nebzecek hayatınızın, sonsuz merdivenin bir basamağı olduğunu kabul edin ve bu sonsuz kayatlarınızı içinde de hakikî saadete, buradaki tecrübelerinizde muvaffakiyete ermeniz şartıyla ulaşabileceğinize inanın. Evet, biliyorum, hayat sizin için çok kere çetin, tahammülü zor bir yük oluyor. Çok kere kendinize, bilgilerinize isyan etmek ve kendinizce hakkınız olan huzura ve saadete ne zaman ve nasıl varacağınız üzerinde tereddüt ve şüpheye düşüyorsunuz. Çünkü insansınız... Bunun için hayattaki güçlükleri yenebilmek üzere bilginizi bu yönden arttırmağa gayret ediniz. Bilhassa size dışarıdan gelmiş olan bilgileri kendi şahsî süzgecinizden geçirmekle ruhunuzun hakikî öz malı ediniz. Yani bunu da iç varlığınızdan gelen parlıklar; yani vicdanınızın sesini, içinde yaşadığınız dünyanın en büyük ve en hakikî realitesi olarak kabul ediniz. İşte bunu yapmakla dünyada elde edebileceğiniz en büyük bilgiyi elde etmiş olursunuz.

— Bilgi —size evvelce söylediğim gibi— kâinattaki nizam ve vahdete, öz varlığınızı kademe kademe, adım adım, merhale merhale sevkedici bir kuvvettir.

Meselâ, bunu slz kendi hayatınızda daha iyi anlayabilirsiniz. Şöyle ki: İlkokulun ilk sınıflarında elde ettiğiniz bilgi, size ancak içinde yaşadığınız muhitin çok cüz'î bir kısmını öğretirken, mektep bilginizin yanı sıra, diğer bir takım tatbiki bilgiler (ki bunlar ancak tecrübeyle elde edilir.) ve mânevî bilgiler elde edersiniz. Meselâ (bunlara misal olarak), bir çocuk başlangıçta umumiyetle hayvanlara karşı biraz haşın ve zâlim davranmayı sever. Ancak, onun bu işteki hatasını anlayabilmesi için kötülük ettiği hayvanın yaralanması ve hattâ ölmesi icap eder. İşte bu andan itibaren çocukta meydana gelen reaksiyon, çocuğun vicdanını harekete geçirir. Böylece ruhî bilginin tohumu atılmış olur. Diğer taraftan ilkokulu bitiren bir çocuk, diğer tahsilleri esasında edindiği bilgilerle ufku genişletir ve aşmış olduğu merhalelere bir bütün gözü ile bakar. Ve zahiren aralarında münasebet yokmuş gibi olan hâdiseler, onun için, bir bütünü muayyen derecedeki halleri olarak tezahür eder. Meselâ, fizik tahsili yapmış bir kimse için ağaçtan bir elmanın düşmesi ile damdan kiremidin düşmesi arasında fark yoktur. Halbuki bir çocuk bunu ne kadar başka hâdiseler olarak telâkki eder. Halbuki ikisi de aynı yer çekimi kanununa göre vukubulur. Tabii bunun çok daha ileri olan safhaları mevcuttur. İnsan tekâmül ettikçe ruhî ve maddî hâdiselerin de birbirlerine bağlı olduklarını ve aralarındaki sıkı râbatı, önce hayâl-meyâl, bir sezgi halinde, sonraları gittikçe artan bir idrâk halinde duymağa başlar. İşte esasen sizin maddî plânlarda enkarne olmanızın en büyük âmillerinden biri de ruhî hâdiselerle maddî hâdiseler arasındaki, zarurî olarak gelişmesi icap eden bu münasebetleri tahakkuk ettirmeniz içindir. Siz, hiç farkına varmadığınız ve mevcudiyetinden haberdar olmadığınız, büyük ve muazzam bir yaratıcı olan bir düşünce ve muhayyile melekkesine sahipsiniz. Aynı şekilde de madde âlemleri çok büyük ve çok kudretli muhayyilelerin birer eseridir. Şunu da idrâk edip düşünebilen insan, hakikâten yüksek bir bilgi sahibidir :O da muhayyile ve dü-

güncenin bir miknatıs gibi etrafınızdaki maddî hâdiseler ve halleri hazırlamış olma keyfiyetidir. Yani şunu açıklayayım: İyi ve yüksek düşünceli, temiz düşünceli bir insan, yüksek madde ve madde âlemine müessir olabilecek bir kudret kazanmıştır. Aksine, düşünceleri kötü, niyetleri bozuk, nefsaniyetten kendini kurtaramamış bir kimse ise yine aynı muhayyilesinin, bu defa düşük maddelere müessir olması dolayısıyla bu ve diğer hayatlarında aşağı maddeler ve maddî hâdiselerle karşılaşır. (E. Sevil Celsesi: 12)

— Geçen sefer sizlere bilginin mahiyetini ve mânâsını ifade etmeğe çalışmıştım.

Bilgi, insanı bir realiteden diğerine geçiren bir vasıta. Siz, henüz dünya realitesinde bulunduğunuzdan dolayı, sizin için en yüksek bilgi, sizi bu realitelerden bir merteye öteye sevkedecek olan bilgidir. Varlığınızı, gerillik ve cehaletten dolayı maddeye, dünya maddesine sınıksız bağlayan mukadderat ağlarının çözülmesi ve selâmete kavuşabilmeniz için bilginizi artırmanız lâzımdır. Dünya realitesinden bir üst mertebeye geçmek, zannedildiği kadar kolay bir husus değildir. İnsanlar, eskiden beri bedenden ayrı bir varlığını kendilerinde mevcut olduğunu sezmişler ve esas hüviyetlerinin de bunda olduğunu idrâkine varmışlardır. Onun, maddeye bağlanmasını intaç eden kanunların fevkine çıkabilmek ve dünya esaretinden artık bir daha sonu olmayan bir dönüşle ayrılabilirler üzere bir sürü metodlar ve doktrinler icat etmişlerdir. İnsanların hepsi, zamanına göre, az-çok, şahıstan şahısa değişen iyi neticeler tevliht etmiş fakat sonraları yeni zamanın realitesine uymadıkları için de dejenerere olmaya ve şekil değiştirmeye mahkûm kalmışlardır. İnsanların tekâmül yolundaki hamleleri fasılasız olarak devam etmiş ve insanlık bunun icaplarına uygun olarak inşil-cıkışlı ve gâyet yavaş, gâyet hafif bir meyille yükselen bir yolun yolcusu olmakta devam edegelmişlerdir. İnsanların henüz daha emeklemek safhasında bulunmaları

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

dolayısıyla uğradıkları müşkilâtlı ve zahmetli hayat safhaları, ya kör bir kaderliğe veya bizzat dünyaya inişlerinin kurtulması icap eden bir illet olduğuna veya hut da bilhassa zamannızda görüldüğü gibi inkârcı materyalizme sevk olmaktadır. Bütün bu cehaletten kurtulunmadıkça, insanlığın, daha sonsuz zaman safhaları boyunca dünya esaretinin amansız dışı çarklarından kurtulmalarına imkân yoktur. Daha milyonlarca insan ıstırap içinde kıvrınacak ve bunun kadar da sizin bu gericliğinizden ve bunu gidermek için çâresiz kalmalarınızdan sonsuz ıstırap duyacaklar. İnsanların birer bütün olarak tekâmül etmesi lâzımdır. İlmî ve teknik sahada kaydettiğiniz tekâmülün yanında, manevî sahada yaya kalmanız yani istenilen seviyeye ulaşamamanız, biz buradaki varlıklarını çok müteessir etmektedir. Evet, biz de biliyoruz ki, topyekûn kurtuluş ve selâmete kavuşma, bugün için, tabiat kanunları muvacehesinde mümkün değildir. Fakat şu karanlık dünyanızdan bir takım ümit pırıltılarının yukarıya aksetmesi, sizi sevenleri ve sizinle alâkadar olanları biraz teselli edebilecektir.

— Size ilk tebliğimde de bu hususta bazı misâller vererek vahdetin mânâsı hakkında sizi biraz tenvir etmeğe çalışmıştım. Benim sözlerim ve kastettiğim mânâ, kâinatta vukû bulan herhangi bir hâdise kadar mutlak ve mânâ mefhumundan tam mânâsıyla uzak bulunmaktadır. Bunu bilmenizi bilhassa isterim. Siz insan-

ların en büyük zaaflarından biri, aklınızın şöyle-böyle erdiği bir hâdiseyi mutlak, değişmez addetmeğe mütemayil olmanızdır. Benim kastettiğim mânâdaki vahdet, sonsuz nüanslar, şekiller ve transformasyonlar içinde asla varılması mümkün olmayan bir ideal değildir. Ancak insanların tekâmülde bir merhale kaydedebilmeleri için, alt merhalelerdeki hâdiseleri, yükselip muayyen bir seviyeden, bir bütün olarak görebilmelidirler. Yani, meselâ, fizik ilminde veya umumî olarak maddî ilimlerde ileri düğün mütekâmil bir âlim, insanların, ilk önce değişik değişik ve muhtelif kanunlara tâbi olarak cereyan ettiğini zannettiği hâdiselerin, o kanunların hepsini ihata eden bir kanunun icapları dahilinde cereyan ettiğini idrâk eden kimsedir. Aynı şekilde bu işi tam mânâsıyla genişletip şümullendirmek suretiyle dünya merhalesini ikmal etmiş yani dört buut realitesine geçmiş bir varlığın da dünya realitesi alanındaki fizikoşimik, psikolojik, sosyal ve sizin muhtelif isimlerle vasıflandırdığınız ve sizin indinizde muhtelif tabiat kanunları muvacehesinde cereyan eden hâdiselerin, aslında bunların hepsini birden ihata edebilecek kadar şümüllü bir tesir sahasında bulduklarını idrâk etmiş olması icap eder. Yani burada da görüldüğü gibi mutlak bir mânâdan uzak ve kademe kademe yükselen, piramidal diyebileceğiniz, bir organizasyonunun teşkil edildiği piramitlerin (yani küçük piramitlerin) tepesinde bulunan organizatörlerin durumuna ait izâfî bir değerdir. (E. Sevil Celsesi: 13)

ATİLLÂ KİTÂBEVİ

RUH VE MADDE DERGİSİ VE YAYINLARINI
DÜZENLİ OLARAK, KOLAYLIKLA ATİLLÂ
KİTÂBEVİNDEN SAĞLAYABİLİRSİNİZ.

ADRES : Cemal Gürsel Cad. 68/D
CEBECİ — ANKARA

ANKARALI OKURLARIMIZA DUYURURUZ